Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 336
Marți 16 iulie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

În cuprinsul ziarului

ZILE HOTARITOARE PENTRU SOARTA RECOLTEI

Peste 3.000 kg de grîu la hectar

La gospodăria agricolă de stat „Al. Sahia" din comuna Mînăstirea, regiunea București, combinele recoltează de zor grîul. La secția 1 Deal a gospodăriei, recolta este bogată: peste 3.000 kg de grîu la hectar. In fotografie: muncitorul Ioniță Dumitru încărcînd sacii cu grîu direct de la buncherul unei combine.

Toate forțele pentru strîngerea fără pierderi a recoltei

Timpul extrem de călduros a făcut ca în cea mai mare parte a țării — cu deosebire în regiunile de sud și sud-vest, cerealele păioase să ajungă la coacerea în pîrgă, iar în unele locuri să depășească chiar această fază ajungînd la coacerea deplină.

SECERIȘUL TREBUIE GRABNIC TERMINAT

Din datele sosite la Ministerul Agriculturii și Silviculturii rezultă că în ultimul timp secerișul a fost intensificat în numeroase regiuni. Bunăoară, în regiunea București, pînă la 10 iulie au fost recoltate păioasele în procent de 90 la sută (în afară de ovăz), iar în regiunea Craiova, aproape 77 la sută. In multe raioane din aceste regiuni, unde viteza medie zilnică de lucru a fost depășită, secerișul s-a terminat sau este pe sfîrșite. Deși în ultimele zile lucrările de strîngere a recoltei au început să se intensifice și în regiunile Constanța, Ploești, Timișoara, Oradea, Pitești și Galați, totuși aci secerișul nu se desfășoară încă conform posibilităților existente. Din cauza reparațiilor de mîntuială făcute utilajului necesar recoltării, în unitățile agricole socialiste din regiunile Constanța, Craiova și Galați se semnalează dese defecțiuni la combine și secerători-legători. In unele unități agricole, mai ales în gospodăriile de stat, nu se folosesc în suficientă măsură mijloacele manuale la strînsul recoltei. Stadiul înaintat de coacere a cerealelor nu mai permite însă nici o întîrziere în efectuarea secerișului. De aceea este necesar să se folosească din plin atît mijloacele mecanizate, cît și cele simple — coasa și secera — să se lucreze intens din zori și pînă noaptea tîrziu — iar acolo unde e posibil chiar și noaptea — astfel încît secerișul să se termine peste tot locul în următoarele trei zile.

SA SE INLATURE DECALAJUL INTRE SECERIȘ ȘI TREIERIȘ

Deși în general lucrările de seceriș sînt înaintate, în unele părți ale țării treierișul se desfășoară cu multă încetineală, iar în unele locuri încă nici n-a început. Organele de conducere ale unor unități agricole socialiste așteaptă fără nici un temei ca secerișul să fie întîi terminat pe întreaga suprafață și abia apoi să înceapă treierișul. In numeroase raioane se tărăgănează treierișul din cauză că nu au fost amenajate la vreme ariile. In regiunile Bacău, Cluj, Oradea și Stalin au fost amenajate pînă acum un număr mult mai mic de arii decît cel planificat. Trebuie arătat de asemenea că în unele raioane nu este folosită — datorită organizării defectuoase a muncii la arie — întreaga capacitate de lucru a batozelor. Organele agricole și de stat au datoria să acorde o mult mai mare atenție treierișului, să ia măsuri pentru amenajarea grabnică a ariilor planificate, pentru transportul snopilor la arii și pentru o cît mai temeinică organizare a muncilor de treieriș.

LUCRARI DE MARE IMPORTANȚA CARE SINT NEGLIJATE

Pe de altă parte, se semnalează că în multe locuri nu se dă atenția cuvenită unor lucrări de mare însemnătate pentru recolta anului viitor: dezmiriștitul și arăturile de vară. In regiunea Galați, bunăoară, lucrările de dezmiriștit și arăturile de vară s-au executat pînă acum abia în procent de 0,1 la sută din suprafața planificată, iar în regiunea Constanța doar în procent de 0,7 la sută. Acestor lucrări trebuie să li se dea o mult mai mare atenție.

O altă lucrare care de asemenea este neglijată în multe locuri este semănatul plantelor furajere în miriști. Deși există condiții mai favorabile ca în anul trecut (pămîntul are umezeală suficientă și au fost asigurate cantități mai mari de semințe) pînă acum cîteva zile s-a însămînțat o suprafață destul de mică față de cea planificată.

In vederea asigurării unor cantități îndestulătoare de furaje de mare valoare nutritivă și în scopul folosirii depline a terenurilor eliberate de recolta de păioase, este necesar să se ia așadar măsuri pentru intensificarea însămînțării de plante furajere în miriști.

Se recoltează cerealele după metoda „în două faze"

La gospodăria agricolă de stat Caracal, regiunea Craiova, se aplică în acest an metoda de recoltare în două faze.

Cînd cerealele au ajuns în pîrgă și cînd boabele se țin încă în spic și nu se scutură, se începe lucrul cu secerătorile-legători. Tăierea paielor se face la o înălțime mai mare decît cea obișnuită, astfel încît cerealele recoltate să aibă pe ce să se sprijine spre a se usca mai bine.

Lăsate pe cîmp 6—7 zile, boabele din spice ajung la coacere deplină. Aceasta constituie prima fază a recoltării.

Se intră apoi cu combinele cărora li se coboară mult hederul și rabatorul, după ce li s-a montat ridicătorul de spice. Astfel, combinele fac numai strîngerea paielor și treieratul. Aceasta este a doua fază a recoltării.

Incepîndu-se lucrul după această metodă pe o parte din suprafața cultivată cu păioase a gospodăriei, s-a văzut că se înlătură cheltuielile ce se făceau în anii trecuți cu clăitul, și îndeosebi se reduc pierderile de boabe.

Deși în raionul Caracal săptămîna trecută a plouat trei zile la rînd, totuși folosindu-se noua metodă s-a reușit să se grăbească seceratul și treieratul orzului. Această lucrare a și fost terminată pe cele 350 de hectare cu orz, obținîndu-se peste 2.000 de kg la hectar. De asemenea, din cele 1.600 ha cu grîu, au și fost recoltate, tot după noua metodă, 150 ha, producția obținută ridicîndu-se la 2.500 kg de grîu la hectar.

ION DRINCU

Seceriș da, treieriș ba!

Iubite cititor, dacă s-ar fi nimerit să străbați în zilele de 10 și 11 iulie meleagurile raionului Olteni, ai fi întîlnit pe hotarele fiecărei comune puzderie de clăi de orz, secară și mai ales grîu. „Harnici oameni ți-ai fi spus. Uite că-s aproape gata cu secerișul". Și apoi, dacă ai fi stat de vorbă cu orice gospodar, fie el colectivist, întovărășit sau țăran individual, l-ai fi auzit: „O recoltă așa bogată la culturile de păioase ca în ăst an nu s-a mai pomenit de mult prin locurile noastre". Iată de altfel ce mi-a spus întovărășitul Emil Petrescu din comuna Necșești:

— Munca în întovărășire e o treabă bună. Nici mai mult nici mai puțin decît 3.000 de kg de orz la hectar am scos. Bună recoltă. Tot cam pe atît o să fie și la grîu. Mai bine o să vedem însă cînd o începe treierișul și la această cultură.

— Dar cam pe cînd va începe treierișul și la grîu? — l-am întrebat eu.

— Treaba asta o știu numai tovarășii de la sfat. Intreabă-i pe ei, îmi răspunse omul.

— Treierișul la grîu? Păi mai încolo, cînd o termina de secerat toată comuna — îmi răspunse tov. Marin Popescu, secretarul sfatului popular comunal.

— Aha. Vasăzică din această cauză, pînă la data de 10 iulie nu s-a transportat nici măcar un snop de grîu la cele 3 arii? Și oare tot din această cauză ariile n-au fost încă complet amenajate, cu toate că secerișul grîului s-a început de la 1 iulie?

— Pentru noi mai greu a fost secerișul. Cît privește treierișul o să meargă mai ușor. Nici o grabă deocamdată. E mult pînă începem, apoi nu ne mai poți opri, încheie discuția secretarul.

Credeți că numai secretarul sfatului popular din Necșești are asemenea păreri? Da de unde. Ca el mai sînt încă mulți alți tovarăși din conducerile sfaturilor populare comunale sau tehnicieni agronomi comunali. Printre aceștia se numără tov. Năstase Vuță, președintele sfatului popular din Gălățeni, unde secerișul era executat în procent de aproape 60 la sută, iar treierișul nici nu începuse. Tot în această comună, pînă la 8 iulie nu era amenajată nici măcar o arie din cele 9 planificate.

Iată motive destul de neîntemeiate care au făcut ca în raionul Olteni decalajul între seceriș și treieriș să fie exagerat de mare. Pînă la 9 iulie se secerase recolta de pe o suprafață de aproape 15.000 ha, iar de treierat nu se treierase decît recolta de pe... 58 de ha, din care 10 cu grîu și 48 cu orz. In tot raionul din cele 68 de arii au fost amenajate numai 40. Vorba vine c-au fost amenajate. Au fost scoase doar batozele. Exemple: ariile din Vîrtoapele, Gălățeni etc.

Față de această situație se pune întrebarea: ce au de gînd conducerile sfaturilor populare comunale și conducerea sfatului popular raional, tehnicienii agronomi, secția agricolă? Pînă cînd se va tărăgăna amenajarea ariilor și începerea treierișului? Cînd vor fi puse în aplicare în acest raion sarcinile prevăzute în planul de măsuri aprobat de C.C. al P.M.R. și de Consiliul de Miniștri cu privire la pregătirea și executarea recoltărilor de vară și a însămînțărilor de toamnă, plan în care se arată că treierișul la păioase trebuie să înceapă la cel puțin 5 zile de la începerea secerișului!

GH. BACIU

Nici întreținerea culturilor nu trebuie întîrziată

— Aspecte din regiunea Galați —

• **La gospodăria agricolă de stat „Iosif Chișci", 1.000 ha de porumb nu au fost prășite decît o singură dată.**

• **In raionul Filimon Sîrbu au fost prășite pentru a treia oară numai 258 de ha din totalul de 37.719 ha.**

Pînă în ziua de 11 iulie în cele 12 raioane ale regiunii Galați grîul fusese recoltat în proporție de aproape 35 la sută. Dacă realizările la seceriș sînt destul de bune nu tot la fel se prezintă situația întreținerii culturilor care este rămasă în urmă mai ales în raioanele Măcin, Tecuci, Berești și altele. Bunăoară, în cele 34 de gospodării agricole de stat din regiune prașila a III-a la porumb nu s-a executat decît pe 32 la sută din suprafață.

Au îngrășăminte chimice dar nu le folosesc

Gospodăria agricolă de stat „Filimon Sîrbu" a cultivat anul acesta 650 de ha cu porumb. Felul în care este îngrijită această cultură lasă însă mult de dorit. Cu toate că ne găsim la aproape trei luni de la însămînțatul porumbului, pe o suprafață de 130 de ha nu a fost făcută nici măcar prașila a II-a.

La rămînerea în urmă cu lucrările de întreținere a contribuit faptul că la prașila a II-a n-au fost întrebuințate în întregime și prășitorile trase de animale. Un aspect negativ în ceea ce privește aplicarea măsurilor agrotehnice menite să ducă la sporirea producției îl constituie și faptul că nu au fost folosite în măsură suficientă îngrășămintele chimice. Din cele 650 de ha de porumb nu au fost aplicate îngrășăminte suplimentare decît pe 30 de ha, cu toate că în magazia gospodăriei se găsesc și acum 80 de tone de îngrășăminte chimice. Situația este cu atît mai regretabilă cu cît gospodăria a fost dotată cu cultivatoare hrănitoare (KRN) cu care se putea executa o dată cu prășitul și îngrășatul suplimentar.

★

In cea mai mare parte a regiunii Galați porumbul se apropie de înspicat, perioadă cînd plantele au nevoie, pentru a lega rod bogat, de o cantitate sporită de apă. De aceea, este necesar ca o dată cu secerișul, treierișul și lucrările de vară ale solului să fie intensificat și ritmul prășitului folosindu-se în acest scop cu randament sporit toate forțele și mijloacele de lucru.

Din constatările făcute reiese că unele gospodării de stat din regiune, cu toate că au îngrășăminte, neglijează în bună măsură îngrășarea suplimentară a culturilor. Acolo unde există îngrășăminte ele să fie aplicate o dată cu prașilele pe suprafețe cît mai mari. Organele agricole din raion trebuie să acorde o atenție deosebită și celorlalte lucrări de întreținere a culturilor cum sînt polenizarea artificială suplimentară, irigatul și altele.

A. DRAGANESCU

Nu există cultură care se poate asemui cu porumbul. De aceea i se spune porumbului, regele ogoarelor.

(Desen de V. GRIGOREEV din revista „Krokodil")

Pentru fondul central al statului

Vor vinde statului cantități sporite de cereale

Crește tot mai mult numărul unităților agricole socialiste și al țăranilor muncitori cu gospodării individuale care se conving de avantajele pe care statul le oferă contractanților produselor vegetale și animale, și care încheie contracte cu organizațiile comerciale și cooperatiste.

In numeroase locuri colectiviștii, întovărășiții și țăranii cu gospodării individuale au hotărît să vîndă statului cantități mai mari de produse decît cele prevăzute în contractele pe care le-au încheiat. O astfel de hotărîre au luat, de pildă, și membrii gospodăriei agricole colective „1907" din satul Hunia, comuna Maglavit, raionul Calafat. Ei s-au decis ca pe lîngă cele 7.000 kg de grîu și 8.000 kg de porumb pentru care au încheiat contract cu statul să vîndă pe bază de contract încă 3.000 kg de grîu și 4.000 kg de porumb.

La fel au procedat și membrii gospodăriei agricole colective „Viața Nouă" din comuna Poiana-Mare, raionul Calafat, care au suplimentat contractul cu 2.000 kg porumb.

Primii pe raion

Pe poarta bazei de recepție din Slobozia, regiunea București, au intrat, în una din diminețile trecute, două camioane vîrfuite cu saci. Erau camioanele gospodăriei colective „Drumul Păcii" din comuna Mărculești. Colectiviștii din această comună au încheiat contracte cu statul pentru a livra anul acesta 14 vagoane de grîu. Ei s-au străduit să fie primii pe raion care să se achite de angajamentul contractual. Din primele boabe de grîu treierate ei au umplut sacii, și cu cele două camioane ale lor au adus la baza de recepție cantitatea de 5.847 kg.

T. BARBALATA
corespondent

Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind contractarea și achiziționarea cartofilor de toamnă

Pentru asigurarea aprovizionării cu cartofi de toamnă a populației și a industriei alimentare, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a fixat printr-o hotărîre sistemul de contractări și achiziții a acestui produs agricol. Conform Hotărîrii, începînd cu anul 1957 Centrocoopul va fi unicul contractant la cartofii de toamnă.

Contractele se vor încheia cu gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile agricole, membrii acestora și producătorii individuali. Unitățile din sistemul cooperației de consum vor încheia contracte pentru cumpărarea de cartofi de toamnă la prețuri ferme de contractare; cantitatea minimă de contractare se stabilește la 1.000 kg. Hotărîrea prevede avantajele de care se bucură producătorii contractanți. Astfel, gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile agricole care contractează cu statul cantitatea minimă de 200 tone primesc un spor de 10 la sută peste prețul de contractare stabilit și o arvună de 150 lei de fiecare tonă contractată. De asemenea contractanții vor fi sprijiniți cu îngrășăminte chimice și insectofungicide la preț de stat cu amănuntul și vor primi cartofi pentru sămînță, rezistenți la rîia neagră.

Producătorii contractanți care aduc produsele la centrele de recepție vor primi plata transportului conform tarifelor în vigoare pentru distanța ce depășește 5 km, socotită de la comuna sau satul pe al cărui teritoriu se află cultura contractată.

Hotărîrea stabilește că se pot încheia contracte cel mai tîrziu cu 30 de zile înainte de recoltare; în cazul cînd producția contractată a fost calamitată, producătorul va restitui avansul sau va putea preda alte produse în echivalență.

SPRIJINUL INDUSTRIEI

★ ★ ★

Oamenii muncii de pe ogoare sînt ajutați de către muncitorii, tehnicienii și inginerii din fabricile și uzinele noastre constructoare de mașini agricole să mecanizeze în tot mai mare măsură muncile agricole.

In fotografie: un aspect de la încărcarea unui nou lot de discuitoare fabricate de către Intreprinderea „Metalica" din Capitală.

★ ★ ★

Energie, stăruință, răbdare...

Sînt încă vii ecourile și bucuria produse în întreaga țară de vestea terminării cooperativizării agriculturii în toate satele regiunii Constanța. Ziua de 4 iulie, cînd ultimele familii de țărani muncitori din comuna Chilia Veche, raionul Tulcea, au pășit pe calea muncii în comun, cu aceasta încheindu-se o etapă importantă în lupta pentru transformarea socialistă a satului dobrogean, va rămîne, de bună seamă, înscrisă la loc de frunte în filele de istorie care vor consemna lupta pentru victoria socialismului în satele noastre.

Acum, cînd oamenii muncii din satele dobrogene fac bilanțul activității lor și însuflețiți de perspectivele uriașe pe care le deschide victoria obținută scrutează cu încredere viitorul, se cuvine să ne oprim mai amănunțit asupra experienței dobîndită în regiunea Constanța în anii de la întemeierea primelor gospodării colective și pînă astăzi. Fiindcă experiența acestei regiuni, munca uriașă ce s-a desfășurat aici, oferă un bogat izvor de învățăminte.

Cîteva învățăminte ce se desprind din experiența cooperativizării agriculturii în regiunea Constanța

20 000 de oameni..

Ceea ce te impresionează de la primul contact cu experiența cooperativizării agriculturii în Constanța este uriașa amploare pe care a luat-o aici munca politică de masă pentru convingerea țăranilor muncitori de a păși pe calea agriculturii socialiste. Din 1949, de cînd a început acțiunea de transformare socialistă a satului și pînă astăzi, mii și mii de activiști de partid și de stat, ingineri și tehnicieni agronomi, și mai ales țărani colectiviști, întovărășiți fruntași, mecanizatori din S.M.T. și G.A.S. au străbătut satele, au trecut de zeci de ori pragurile caselor țăranilor muncitori, ducînd în rîndul maselor muncitoare cuvîntul și îndemnul partidului. Numai în perioada de după cel de al II-lea Congres al partidului au luat parte la munca de cooperativizare a agriculturii în regiunea Constanța peste 20.000 de agitatori, membri de partid și oameni ai muncii fără de partid. Au fost folosite cele mai variate forme și mijloace ale muncii politice de masă pentru a-i face să înțeleagă pe țăranii muncitori că transformarea socialistă a satului corespunde atît intereselor lor, cît și intereselor dezvoltării economiei naționale, că proprietatea mică și mijlocie nu le poate asigura acea viață plină de belșug spre care îi călăuzește partidul.

Este caracteristic însă pentru activitatea politică desfășurată în regiunea Constanța nu numai priceperea cu care au fost folosite mijloacele și formele cele mai variate de convingere a oamenilor, nu numai iscusința cu care au fost găsite cele mai potrivite argumente pentru a spulbera nedumeririle și șovăielile, ci și faptul că munca aceasta a fost dusă în mod continuu, permanent. Indeosebi în perioada de după cel de al II-lea Congres al partidului, munca politică de masă pentru îndrumarea satelor pe făgașul agriculturii socialiste s-a desfășurat nu pe campanii, nu sporadic, ci permanent, lună de lună și zi de zi. Energia, stăruința, răbdarea sînt calități dintre cele mai de seamă ale activității desfășurate în satele regiunii Constanța. Sînt în această regiune mulți activiști de partid și de stat care au stat luni și luni de zile la sate, muncind cu dragoste și însuflețire în rîndul țăranilor muncitori pentru a-i convinge să pășească pe calea arătată de partid. Au fost multe luni de zile în care activiștii, mulți dintre inginerii și tehnicienii agronomi, mulți colectiviști și întovărășiți din regiunea Constanța și-au rezervat mai puțin timp pentru masă și dormit, au respectat mai puțin orele de program, dar pe cît de grea și încordată a fost lupta, pe atît de mare este victoria dobîndită.

Tovarășii din regiunea Constanța s-au putut convinge din propria lor experiență despre importanța pe care o are asigurarea unui ritm continuu în desfășurarea muncii pentru cooperativizarea agriculturii. Dacă între 1949—1952 s-a înregistrat — de la an la an — o creștere continuă a unităților agricole cooperatiste, la sfîrșitul anului 1952 numărul gospodăriilor colective ajungînd la 255, între anii 1953 și 1954 n-a mai luat ființă nici o gospodărie colectivă. Cauza? In această perioadă munca politică pentru cooperativizarea agriculturii a slăbit, organele locale mulțumindu-se cu succesele înregistrate pînă atunci. Cu sprijinul direct al conducerii partidului, organele de partid au analizat această stare de lucruri și au luat măsuri pentru îmbunătățirea situației. Munca politică de masă a luat o tot mai largă amploare și ea a fost însoțită de rezultate tot mai remarcabile.

(Continuare în pag. a 4-a)

Cultură și Viață

ARDEIAȘ

Cînd a ieșit din biroul președintelui, în curte mai stăruia încă lumina zilei. Grozuță aruncă o privire spre cer, să se încredințeze că în timpul ședinței nu se încropiseră nori și se opri să-și răsucească țigara. Era posomorit, înciudat. Aflase cu puțin înainte la ședință, că urmau să le vină oaspeți de la București. Cine erau și cu ce scop veneau, nici președintele nu-i putuse lămuri. Primise un telefon de la regiune ca să nu plece undeva pe a doua zi. Mai mult nu i se spusese... Grozuță își lipi țigara pîntecoasă și scuipă într-o parte, cătrănit. În loc să-și dreagă șura acum, că se mai ogoiseră ploile, trebuia să stea cu porcii colectivei, s-aștepte mosafiri! Poftim de ce-l ardea lui!

Să se învoiască? Nici vorbă! Președintele îi spusese răspicat: „Vezi, bade Grozuță, să fie toate-n ordine și curățenie! Așa ca la dumneata acasă!" Nu pierdea nici un prilej președintele ca să-i aducă mereu aminte că el, Grozuță, pune mai mult suflet în treburile de acasă decît în ale colectivei. „Fac tot ce pot!" se dezvinovățea Grozuță. Dar președintele îi întorcea vorba: „Nu faci tot ce poți! Ar trebui să-ți iei acest angajament în fața oamenilor, și să te ții de el... Să îngrijești de porcii colectivei ca de-ai dumitale!..." Grozuță însă nu se prea sinchisea de asemenea vorbe: „Să critice cît i-o plăcea, angajamente nu-mi iau. Nu mă leg eu singur la cap, cînd nu mă doare!"

Scăpără un chibrit, să-și aprindă țigara, dar adierea serii i-l stinse. Mai scăpără unul, și din nou flacăra se istovi înainte de a-i fi dat tutunului viață. Înciudat, zvîrli cutia goală în iarbă și se întoarse spre birouri să ia foc de la careva de pe acolo.

De sub ușa contabilității răzbătea lumină. Grozuță trase cu urechea și desluși vocea socotitorului:

— Las' pe mine, tovarășe președinte! N-am mai făcut eu acum trei ani, la Gostat, o treabă de-asta? A mers pe roate!

„Ce dracu o mai fi punînd la cale afurisitu' de Mitrea? Pesemne vreo nouă țepușă la gazeta colectivei. Stafiditu' dracului!"

Intră.

— Mi s-au isprăvit chibriturile, mă iertați...

Din mișcarea plictisită cu care socotitorul îi întinse țigara, Grozuță pricepu că era nedorit și de necaz își slobozi gîndul:

— Iar ticluești vreo critică la gazetă, hai?

— Poate c-așa o fi, răspunse Mitrea rece. Am visat az' noapte că te-ai hotărît să scoți din porcii colectivei unii la fel cu ai dumitale... Și tocmai mă gîndeam să scriu despre visul ăsta. Ce zici?

Luat peste picior, îngrijitorul se smuci către ieșire, trîntind ușa în urmă-i. Apoi se opri să asculte din nou, dar nu desluși decît vorbe desperecheate.

Văzînd că nu vorbesc despre el, Grozuță o luă către casă. Din timp în timp privea cerul și sudula: „Poftim ce seninătate și eu să nu-mi repar șindrila! Ptiu, fir-ar..."

Necazurile-s ca bătrînețea: cînd se pornesc, te iau din toate părțile, să te dărîme. N-au fost deajuns înțepăturile lui Mitrea și ale președintelui, sau amînarea reparației de acasă. A mai trebuit să vină și dracul peste noapte, să-i fure un porc. Cum că nimeni altcineva decît dracul i-a făcut pozna, e fapt neîndoielnic, fiindcă nimeni nu s-ar fi putut strecura la grajduri, de răul cîinilor.

Grozuță sta năucit în fața socotitorului, îngăimînd aceleași vorbe:

— Cînd m-au chemat aseară la ședință, am încuiat... Paza a dat drumul dulăilor... Numai dracul putea să mi-l fure!...

— Dracul sau sfîntul duh, pe mine

nu mă privește — i-o reteză Mitrea. Dacă nu găsești porcu', adu altu-n loc pentru azi, că pe urmă om prinde noi hoțu'. Mie inspecția trebuie să-mi găsească nouăsprezece capete, după inventar! Asta-i!

Înainte ca socotitorul să se fi pierdut în spatele grajdurilor, Grozuță luă o hotărîre și porni cu pași mari spre șosea.

★

Au venit și oaspeții: doi tineri. Un bărbat și o femeie care purta pe umăr un aparat de fotografiat. Grozuță i-a văzut cînd se îndreptau spre crescătoria de păsări, însoțiți de președinte și de socotitor. „Poate c-or merge pe urmă la cîmp și-or uita de porci" — nădăjdui îngrijitorul.

Musafirii însă n-o luară spre cîmp, ci se întoarseră la grajduri. Președintele făcu prezentările și adăugă:

— Tovarășii or să aleagă de la noi mostre pentru o expoziție agricolă...

Intrară în grajd și porniră de-a lungul boxelor, privind atenți la fiecare porc.

— Slabi și neîngrijiți, vorbi dezamăgită vizitatoarea. Nu putem alege nimic...

Cînd ajunse în fundul grajdului, strigă bucuroasă:

— Pe ăsta îl luăm! Scoate-ți-l vă rog în curte, să-l fotografiez.

Picioarele și ochii îngrijitorului înțepeniră dintr-odată.

Femeia își stăpîni un zîmbet și-l întrebă:

— Ești emoționat, tovarășe? Ai într-adevăr de ce să te bucuri, e o realizare de laudă! Nu înțeleg, totuși, de ce nu-s toți porcii la fel ca ăsta!

În sinea lui, Grozuță se zbuciuma cumplit. Ce să-i răspundă, dumnezeule? Că-n locul porcului furat adusese unul de-al lui?...

Căută o încurajare în ochii președintelui și ai socotitorului dar n-o găsi, și spaima i se prefăcu dintr-odată în furie. Sîsîi:

— Nu vi-l dau pe ăsta, că-i de experiență! Nu vi-l dau nici mort!

— Și atunci pentru expoziție ce luăm? întrebă ziaristul însemnîndu-și ceva într-un carnețel.

— Cînd are să fie expoziția? se răsti Grozuță.

— Peste vreo două trei luni, răspunse oaspetele fără să se întrerupă din scris.

— Apăi, dacă-i așa — răsuflă ușurat Grozuță — o s-aveți de unde alege. În trei luni vi-i fac pe toți la fel de arătoși!

— Primul angajament! șopti Mitrea victorios la urechea președintelui. Apoi vorbi tare: Oricum, trebuie să-l fotografiem și pe ăsta, ca să știe tovarășii pe ce se pot bizui peste trei luni. Scoate-l te rog în curte!

Bombănind, Grozuță deschise țarcul și îndemnă porcul către ieșire:

— Hai cu tata, Ardeiaș, hai cu tata!

Rîzînd înveselit, președintele vorbi în șoaptă oaspeților:

— Să vedeți ce-are să se-nfurie cînd și-o găsi porcul în pivniță! V-am spus eu c-aveți subiecte pentru ziar cu duiumul!

Simțind că se vorbește din nou pe socoteala lui, îngrijitorul zvîrli spre grup o privire crîncenă și-i făcu vînt lui Ardeiaș pe ușa grajdului:

— Hai la fotografiat, trăznite-ar, că numai asta-ți lipsea!

NADIA CONSTANTIN

Vitregiții

Zilele trecute am poposit pe la secția mecanică a gospodăriei de stat Războieni din regiunea Iași. Secția se află la vreo 2 kilometri de centrul gospodăriei. Dîndu-mă după treburi, nici n-am știut cum a trecut vremea. Numai cînd am simțit miros de bucate venind dinspre cantina secției, mi-am dat seama cît era de tîrziu. Luîndu-mă după aroma care-mi gîdila nările, m-am îndreptat spre cantină. Ajuns acolo, am rămas pe loc, nedumerit. Nu de alta dar m-așteptam să văd o clădire mai acătării, nu o dărăpănătură de casă, de pe vremea lui Pîrvu Vodă. În fața acestei „case" forfoteau o mulțime de muncitori de-ai gospodăriei: permanenți, sezonieri, zilieri, tractoriști etc. Unii intrau în cantină, alții ieșeau. Dar cum credeți că ieșeau? Cu castroanele pline de mîncare în mînă și cu pîinea subțioară. Afară fiecare căuta un loc cît mai potrivit pe la colțurile „casei" și-n timp ce unii s-așezau pe pămîntul gol și-nfulecau de zor, alții „serveau" masa așa, de-a-npicioarele.

Din ce în ce mai mirat de cele ce vedeam intru în sala de mese: o cameră obișnuită în care se aflau cîteva mese. Trag cu ochiul spre bucătărie: o odaie la fel de mică în care bucătarul trebăluia cu lingurolul prin cazane. În sfîrșit m-așez și eu la o masă și... aștept să fiu servit de către o ospătăriță care se tot învîrtea prin sală. Așteptare zadarnică, deoarece tovarășa aceea se îndeletnicea doar cu strînsul veselei. Dacă am văzut că așa stau lucrurile am făcut și eu ca ceilalți. Adică, am luat un castron în mînă și m-am așezat la coadă în fața ușii de la bucătărie. După ce „m-am servit" m-am înapoiat la masă, și am început să mănînc. Ce să spun, mîncarea destul de gustoasă. Dar, la un moment dat, pleosc, cade ceva în castron. Caut cu lingura și pescuiesc o bucată de tencuială căzută din tavan. Femeia pe care o luasem drept ospătăriță m-a întrebat de ce nu-mi place supa. I-am arătat bucata de tencuială.

— Acoperișul e spart, îmi explică ea, privind spre tavanul care sta gata să cadă.

— Da' de ce nu servești d-ta la masă? — întreb eu, uitîndu-mă la coada ce se formase iar în fața ușii bucătăriei.

— Ce să fac mai întîi? Sînt una singură și nu pot dovedi cu treaba. La noi iau masa zilnic vreo 250 de persoane.

Am ieșit afară, în curte. Văzîndu-mă cît eram de necăjit, un muncitor — căruia nu-i mai rețin numele — încercă să mă înveselească.

— După cîte văd, cantina nu ți-a prea fost pe plac, zise el. Dormitoarele însă, precis, or să-ți placă. Hai să le vezi. Acum, după o „masă bună" un pui de somn nu strică.

Ajunși în dormitor, tovarășul meu mă pofti să mă lungesc într-un pat. Cum eram tare obosit, n-am așteptat să-mi spună de două ori. Nu m-am așezat însă bine, că am și simțit niște ghionturi în spinare.

— Ce-o mai fi și asta, zic, paturile n-au saltele?

— Ba au, tovarășe, cum să nu. Privește și d-ta. Și sălta puțin pătura, lăsînd să se vadă salteaua, goală, așternută pe grilajul patului. Vorba e că nu sînt umplute, continuă muncitorul.

Îmi pierise și pofta de somn.

Am plecat. În drum m-am oprit pe la centrul gospodăriei. Nu m-a răbdat inima să nu trag cu ochiul pe ici pe colo. Din curiozitate m-am dus și pe la cantină. Ce să spun, adevărat restaurant clasa I, unde ia masa personalul tehnico-administrativ al gospodăriei.

Mai tîrziu am aflat că și Trustul regional Gostat cunoaște situația de la cantina și dormitoarele secției mecanice. Directorul trustului, tov. Ion Alexandrescu, care a fost sesizat, a venit și la fața locului să constate, personal, situația. A promis că va lua și măsurile cuvenite, dar...

Poate că problema cantinei și a dormitoarelor de la secția mecanică a gospodăriei de stat Războieni și-ar găsi totuși o rezolvare grabnică, dacă cei ce răspund de aceasta ar „servi" și ei cîteva zile masa la cot cu muncitorii acestei secții, „odihnindu-se" noaptea pe paturile cu saltele neumplute. Ce părere are conducerea gospodăriei? E dispusă să facă această experiență?

N. IANCU

Colțul juridic

Noi măsuri pentru apărarea liniștii obștești

În statul nostru democrat-popular ordinea obștească se întemeiază pe respectarea conștientă de către toți cetățenii a regulilor de conviețuire socialistă, care au la temelie relații sociale noi, de colaborare și ajutor reciproc, de respect reciproc între cetățeni.

Printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-au aprobat de curînd o seamă de instrucțiuni ale Ministerului Afacerilor Interne care sancționează contravențiile privind apărarea și liniștea obștească.

Astfel, se pedepsesc cu amendă pînă la 150 lei anumite fapte care dovedesc o atitudine și o comportare lipsită de respect față de societate și față de demnitatea omului în general, ca de pildă:

— aruncarea asupra unei persoane sau vehicul cu bețe, pietre sau alte asemenea corpuri, ori substanțe murdare, dacă prin aceasta nu s-au produs loviri sau distrugeri mai grave (în cazul din urmă fapta se pedepsește de codul penal, cu închisoare);

— producerea de zgomote sau larmă care tulbură liniștea locuitorilor;

— provocarea de scandal în localuri publice (la căminul cultural, la hora țărănească, la restaurant etc.).

Se pedepsesc cu amendă pînă la 150 lei părinții sau persoanele cărora li s-a încredințat spre creștere sau educare un minor, dacă aceștia nu iau măsuri pentru a împiedica vagabondajul, cerșetoria sau prostituirea minorului, sau nu-l împiedică să comită acte sau să spună vorbe lipsite de cuviință față de regulile de conviețuire socialistă. (Să ia aminte aceia care „se mîndresc" cînd copiii lor învață să înjure!).

Se mai pedepsesc cu amendă și aceia care dau băuturi alcoolice unui minor sub 18 ani, provocîndu-i o stare de ebrietate, sau unei persoane care se află în stare de ebrietate.

De asemenea, se pedepsesc acei consumatori care refuză să părăsească un local public după ora legală de închidere și e amendat și responsabilul localului care îngăduie rămînerea consumatorilor în local peste ora legală.

Tot cu amendă sînt pedepsiți și cetățenii care refuză să se legitimeze sau să dea indicațiile cerute pentru stabilirea identității lor unui organ de stat competent să facă acest lucru, care se află în exercițiul funcțiunii și se legitimează.

Refuzul unei persoane, fără motiv întemeiat, de a da ajutor în caz de pericol, de înec, inundație, incendiu sau orice alt pericol se pedepsește cu amendă.

La fel sînt pedepsiți și aceia care alarmează sau dau semnale de un pericol fără motiv întemeiat (de pildă strigă „foc" deși nu e nici un incendiu).

Sînt de asemenea pedepsiți și cetățenii care lasă în libertate sau fără supraveghere animale ce prezintă un pericol public (cîini care mușcă, animale care împung, etc.).

Apărarea ordinei și liniștei obștești trebuie nu numai să stea în atenția organelor de stat și obștești, a presei centrale și locale, ci trebuie să constituie totodată o preocupare permanentă pentru fiecare cetățean al Republicii Populare Romîne, pentru că larga acțiune de educare a omului nou întreprinsă de statul nostru să poată da roade cît mai bune.

VASILE BRĂILOIU
Procuror

Știați că

...există un pește — Istiophorus — numit și peștele cu pînze? După cum arată și numele, acest pește are obiceiul de a folosi și energia vîntului pentru a se deplasa. Acest lucru este posibil, întrucît peștele are aripioara de pe spate foarte mare. Cînd peștele înoată, scoate afară, la suprafața mării, aripioara folosind-o ca pe o veritabilă pînză de corabie.

★

...în timpul iernii, cămila poate trăi luni întregi fără apă, iar în lunile călduroase de vară rezistă timp de 17 zile?

★

... pentru secreția unui litru de lapte este nevoie ca prin ugerul vacii să treacă 400 litri de sînge? Deci, prin ugerul unei vaci care dă 20 litri de lapte pe zi trec în 24 de ore 8 tone de sînge.

★

... stomacul bovinelor are o capacitate egală cu circa 43 la sută din greutatea corporală, fapt ce face posibil ca zilnic o vacă să poată consuma pînă la 120 kg. de iarbă?

★

... formarea oului are loc în oviduct și că ea durează din momentul desprinderii gălbenușului din ovar circa 26 de ore?

★

... pentru depunerea unui kilogram de carne și grăsime, un porc de rasa Marele Alb, sau York, consumă circa 4 kg de concentrate?

★

...o coadă de păr de femeie poate suporta greutatea unei platforme de cale ferată cu două autocamioane pe ea?

★

...secretul creșterii viermilor de mătase a fost păstrat 3.000 de ani de către chinezi, care pedepseau cu moartea pe acei care ar fi îndrăznit să treacă ouă de viermi de mătase peste hotarele împărăției? Din această cauză, cu toate că viermele de mătase a fost crescut pentru prima oară în China de către soția împăratului Hoang-Ti, cu 2.500 de ani înainte de era noastră, în Europa a fost introdus abia în secolul al VI-lea, pe vremea împăratului Justinian. În țară la noi, creșterea viermilor de mătase (sericicultura) a fost introdusă mai întîi în Ardeal în 1416, iar în Principate și Banat în secolul al XVIII-lea.

★

...cea mai fină țesătură din lînă se obține de la rasa de capre din Kașmir? În Kașmir există tradiția ca logodnicul să dăruiască viitoarei soții un șal țesut din lînă de capră, care trebuie să fie atît de fin încît să poată trece prin verigheta logodnicei.

Cuvinte încrucișate

ORIZONTAL: 1) Economia casei. 2) Important sector în economia țării noastre. — Fluviu în U.R.S.S. 3) Gospodărie ce se ocupă cu creșterea animalelor și pomicultura. 4) Comună în regiunea Timișoara cu o gospodărie colectivă foarte dezvoltată. — Tiv pe la margini. 5) Cu vorba asta se alungă cîinii. — Locotenent. — A îndepărta unele fire din plantele care cresc prea des, cu scopul de a obține o recoltă sporită. 6) Zborul albinelor tinere cînd se despart de cele bătrîne. — Țin ceva ce este al altuia. 7) Sud-est. — Petrecere la țară (în Dolj). — Jumătăți de coceni. 8) Posezi. — Articol. 9) Întreprinderile Comunale Oradea. — Bate... cînepa. 10) Olscan. — Petrecere. 11) A brăzda pămîntul. — Capabil. — Loc închis și acoperit, unde se conservă plantele în timpul iernii. 12) Semn pe o hîrtie sau carte. — Animale blînde. — Ață fără capăt.

VERTICAL: 1) Iarbă semănată. — Adăpost pentru oi în timpul iernii. 2) Brăzdarea ogorului. — Radu Oprescu. 3) Rămășițe de la presele de ulei ce se dau în hrana animalelor. — Care are mult. 4) Un fel de trestie ce seamănă cu papura, dar mai mică. 5) Cocoșul și-a pierdut capul. — Anotimp în care se strîng cele mai multe recolte. 6) Liniștit. — Albină sălbatecă. 7) Unit. — Bucată de lemn lungă și subțire. 8) Crom. — Notă muzicală. — Pană de despicat lemne. 9) Adverb. — Cal dobrogean. — Conjuncție. 10) Zeul vînturilor. — Mașini agricole remorcate la tractor (pl.). 11) Om în ultima vîrstă a vieții. — Ceas. 12) Conjuncție. — A transformat strugurii în vin.

Cuvinte rare: OBI, EOL.

TREIERIȘ

Ce mireazmă îmbătătoare pe cîmpie!...
Cum miroase-a pîine caldă, a lipie...
Și ce vuiet și ce freamăt de prisacă!
Bat batozele de zor, să se desfacă!

Satele s-au strîns pe arii ca la horă,
Prețioasă-i orice zi și orice oră
Și la fel de prețioasă e și clipa
Ce-și petrece-atît de repede aripa.

Strop de aur este astăzi chiar și boaba
Ce nu piere, nu se scuturǎ degeaba,
Ci în saci se-adună lacomă, se-ndeasă
Larg să-mprăștie belșugu-n orice casă.

Nu-i odihnă de la mic și pîn-la mare,
Nu-i odihnă de-ai cuprinde-nseara zare
Holda coaptă a stîrnit zvon de prisacă:
Bat batozele de zor, să se desfacă!

A. ILENĂSU

Satira

Țepi

Unui gestionar care măsoară stamba din ochi.

Metrul tău s-a cam scurtat
Poate-a intrat la spălat.
Cel ca tine, nu mai scapă:
Sigur... vei intra la apă.

NICOLAE NĂSTĂ

ROD BOGAT

MAGAZIA DE CEREALE: — Aoleu, în sfîrșit a vine săcul doldora!
Cu așa recoltă-n sac,
Tii! Acuma ce mă fac?!

(Desen de G. BADEA)

Lucerna lui... Lițu

Zăduf. Se cunoaște că-i iulie. Oamenii zorăsc munca la cîmp. Acolo se află și tov. Lițu Dumitru, președintele sfatului popular al comunei Pietroșița, raionul Zimnicea. Dar nu unde se seceră grînele. Nu. În cu totul alt loc. Sînteți curioși să știți unde? Ei bine, aflați că tov. Lițu a venit la cositul lucernei de pe lotul zootehnic. N-a venit singur, ci cu toată familia. Cel de colo, e tatăl său. Mai departe, întinde coasa și trage zdravăn fratele președintelui. Dincoace e cuscrul președintelui.

În rînduri drepte, cît vezi cu ochii, lucerna e culcată la pămînt cu spor. Soarele o usucă repede. La marginea lotului s-au ivit acum doi oameni. Au seceri în mîini. Trebuie că vin ori se duc la lucru.

— Vezi, mă, zice primul, întîmă de tată, președintele. O fi fost și el pe la grajdul comunal. O fi văzut vitele celea, schiloade de slabe, nemîncate. O fi zis așa: sărăcuțele! Vai de sufletul lor. Nu-i cine să cosească lucerna. Ia să pun mîna chiar eu...

— Așa, așa face celălalt. Și te uită. A venit cu toate neamurile. Eh, bună treabă! Nu toți îs la fel. Ai mei nu m-ar ajuta, ferită sfîntul... Da' ăștia ai lui Lițu unu ca toți și toți ca unu. Nu vezi cum trag la coasă? Parcă pentru ei cosesc, nu pentru vitele sfatului...

Cei doi și-au văzut de drum. Cosașii de pe lotul zootehnic și-au văzut și ei de lucru. Și ceasurile au trecut pe nesimțite. Zădufu a mai scăzut.

Se înserează. Un zdrahon, unul dintre cosași, a venit acum cu o căruță. O încarcă vîrf cu lucernă. După el a mai sosit o droșcă. A fost vîrtuită și ea cu lucernă. Și pe urmă încă una.

Căruțele au ieșit la drum și s-au îndreptat spre sat. În dreptul unei podiști, iacă-tă-i din nou pe cei doi secerători, care se opriseră de dimineață la lotul zootehnic.

— Mă, zice unul uitîndu-se după prima căruță. Asta nu-i Ion, fratele lui Dumitru Lițu, președintele?

— Ba-i el.

— Și-n căruță n-are lucernă din a cosită azi? Ori am eu orbul găinilor.

— Ba vezi bine. Lucernă e.

— Atunci unde se duce cu ea, mă? Văz că trage căruța în ograda lui...

...Mai merg cei doi pe drum hop și-a doua căruță. Cea a tatălui președintelui.

— Mă Vasile, și tat-so tot acasă duce lucerna cosită.

— Păi vorba aia: „Unde-i sfatu' și unde-i patu'"!

Nu sfîrși vorba și se ivi și cuscrul lui Lițu. Drept în ogradă la el intră și acesta...

Pe urmă și ceilalți cosași — toi neamuri de-ale președintelui, la fel: cu lucerna acasă, nenică...

— Auzi, zice unul dintre oameni. Să știi că e ceva cu lucerna asta. Ia hai să întrebăm pe grăjdar, la lotul zootehnic.

Se înnoptase bine cînd au ajuns la grajd. Au întrebat cum și ce fel.

— Aaa, lucerna? făcu grăjdarul. Păi tovarășul președinte a făcut tabel. Cu mîna lui l-a făcut. A zis așa: să nu fie șters sau adăugat nimeni, că-i vai...

— Muuu! se auzi un taur dinăuntru.

— Behehe! îi răspunse de-alături un berbec de prăsilă.

— Guiiiț! guiiiț! îi ținu isonul plîngînd și zbătîndu-se un vier.

O cam sfecliră cei doi. Se uitară cu teamă la uși. Întrebară:

— Le e foame, hai?

— Eh, ba nu. Dacă nu le dau mai nimic...

— Muuu! făcu iarăși un taur, izbindu-se-n ușă.

— Ce vrea bre? Pe cine-i cată? întreabă în șoaptă speriat de-a binelea unul din cei doi oameni.

— Pe cine altcineva? făcu grăjdarul. Pe tovarășul președinte. De. Poate vrea să-l întrebe despre lucernă...

— ...Măi Ioane, făcu pe drum cel mai înalt. Vitele astea n-au săracele limbă, să-l întrebe. Dar cei de la raion, de la Zimnicea n-or fi avînd nici ei? Tu ce zici?

G. SACADAT
după corespondența primită de la tov. MITICĂ CIOC

Și umor

E bine să știm

Să îngrășăm suplimentar pomii fructiferi

Aplicarea îngrășămintelor organice și minerale în timpul vegetației asigură pomilor fructiferi substanțele hrănitoare necesare proceselor biologice, ducînd astfel la formarea și diferențierea mugurilor de rod, la hrănirea fructelor și coacerea deplină a lemnului.

Pentru îngrășarea suplimentară a pomilor roditori pot fi folosite atît îngrășămintele organice, cît și cele chimice. Dintre primele fac parte:

- Bălegarul de grajd bine descompus, care se amestecă cu apă în proporție de 5 părți apă la o parte bălegar, pînă ce se obține o masă lichidă tulbure. Din acest lichid se toarnă apoi cîte 6 sute de litri într-o groapă făcută sub coroana fiecărui pom de talie mijlocie în plină rodire. Gropile trebuie să fie adînci de 15 cm și late de 20 cm la sîmburoase și de 12 cm adîncime și cu 20 cm lățime la sîmburoase.

- Mustul de bălegar rezultat prin scurgere din platforme. El se diluează cu 8 părți apă și se dă în același fel și în aceeași cantitate ca și bălegarul de grajd.
- Găinațul de păsări este un îngrășămînt complet, care după ce se strînge din cotețe se depozitează cîteva zile în platformă, spre a fermenta, după care se amestecă cu 12 părți apă. Din lichidul rezultat se folosește la îngrășatul suplimentar cîte 100—120 de litri la fiecare pom.
- Urina de grajd se diluează cu 2—3 părți apă, folosindu-se apoi cîte 100—120 litri amestec la un pom.
- Se mai pot întrebuința cu bune rezultate la îngrășarea suplimentară a pomilor fecalele din closete, cu condiția ca acestea să fie pregătite prin compostare astfel: fecalele se amestecă cu turbă sau cu mraniță de grădină și se țin timp de 20—30 de zile după care se diluează cu apă, folosindu-se pentru o parte fecale compostate 8 părți apă. Cu lichidul rezultat se îngrașă pomii dîndu-se fiecăruia cîte 100—120 de litri.

Iată pe scurt cum procedăm cu îngrășămintele chimice:

- Pentru pomii în vîrstă de 5—6 ani, cu diametrul coroanei de 3 metri, trebuie 275 gr de azotat de amoniu, 200 de gr de superfosfat și 85 gr de sare potasică.
- Pentru cei în vîrstă de 10—12 ani cu diametrul coroanei de 5 metri folosim 450 gr. de azotat de amoniu, 600 gr de superfosfat și 250 gr de sare potasică.
- Pentru cei în vîrstă de 15—18 ani cu diametrul coroanei de 6—7 metri sînt necesare 600 gr. de azotat de amoniu, 800 gr de superfosfat și 850 gr de sare potasică.

Aceste doze pot fi mărite cu 40 și chiar 80 la sută, ținîndu-se seama de gradul de fertilitate a solului, vîrsta și specia pomilor, etc.

Cantitățile de îngrășăminte chimice arătate mai sus se dizolvă la 100 litri de apă, iar îngrășatul suplimentar se face de obicei în șanțuri deschise, adînci de 15 cm și late de 20 de cm.

La aplicarea îngrășămintelor suplimentare sub formă lichidă trebuie să avem în vedere caracteristicile atît ale îngrășămintelor cît și ale solului. După pătrunderea lichidului în pămînt, gropile și șanțurile trebuie astupate neîntîrziat.

Îngrășămintele suplimentare organice și minerale folosite în cantitățile și după metodele arătate mai sus, trebuie aplicate în cursul lunii iulie la toate speciile de pomi fructiferi, precum și în prima jumătate a lunii august la soiurile de meri și peri cu coacere tîrzie.

Pentru prevenirea atacurilor de dăunători

Arderea miriștilor

Paralel cu recoltarea păioaselor, oamenii muncii din gospodăriile de stat și din unitățile agricole cooperatiste trebuie să acorde o grijă deosebită prevenirii atacurilor de dăunători. În acest scop, după recoltare se vor face sondaje pentru determinarea densității insectelor la m.p. și a răspîndirii lor pe suprafețele pe care unitățile și-au planificat să însămînțeze păioase de toamnă. Probele de sol luate pentru examinare e bine să fie de 50 pe 50 de cm și cu o grosime de 30 de cm. O dată cu solul este necesar să fie cercetate cu atenție și resturile vegetale.

După ce s-au făcut aceste sondaje și s-au delimitat porțiunile puternic infestate, gospodăriile de stat și unitățile agricole cooperatiste trebuie să ia măsuri urgente pentru lichidarea acestor focare. Un procedeu foarte eficace de combatere a dăunătorilor, procedeu puțin folosit la noi, este arderea miriștilor. Operația este foarte simplă: se aprinde miriștea din mai multe părți. Se recomandă ca tăierea paielor să se facă la o înălțime mai mare ca de obicei. Focul va fi permanent supravegheat pînă la stingerea completă. După cîteva zile, se vor repeta sondajele pentru a se vedea rezultatul arderii. Suprafețele ocupate de arii și de grămezi de paie trebuie, de asemenea, arse după terminarea treierișului, acoperindu-se în acest scop ariile cu un strat de 20—30 cm. paie uscate. Acolo unde șirele de paie sînt în imediata apropiere a ariei arderea nu se va mai face, fiind pericol de incendiu.

Arătura integrală a miriștii

În cazul cînd arderea miriștii nu se poate executa din diferite motive (ploi repetate, multe buruieni etc.) se va urmări eliberarea cît mai grabnică a cîmpului de recoltă și paie, asigurîndu-se astfel executarea arăturii integrale a miriștii.

Din practica unor gospodării de stat, cum ar fi Tîrgușor — Constanța și altele, s-a constatat că dacă după recoltare solul a fost arat fără întîrziere și integral, ținîndu-l curat timp de 3—4 săptămîni înaintea însămînțărilor de toamnă, atacul gîndacului ghebos a fost mult mai slab. Acolo unde lucrarea solului după recoltare s-a executat cu multă întîrziere, după ce gîndacii au reușit să depună ouăle, atacul larvelor s-a manifestat foarte puternic.

În unele gospodării, cum este Costache Burcă — Galați, grămezile de paie rămase după combină nu au fost cărate din timp. Din această cauză lucrarea solului nu s-a putut face simultan pe toată suprafața. Aratul fîșiilor unde au fost depuse paiele s-a făcut superficial și cu întîrziere. Constatările făcute în toamna anului 1956 și în primăvara lui 1957 au dovedit că focarele gîndacului ghebos s-au format în primul rînd pe aceste fîșii.

Din experienţa UNITĂŢILOR AGRICOLE COOPERATISTE

Cînd se ţine seamă de condiţiile şi posibilităţile locale:

Gospodăria se dezvoltă repede

Dealurile se apropie strîngînd ca într-un cleşte rîul şi şoseaua. Te aştepţi dintr-un moment într-altul ca dealurile să se întîlnească şi şoseaua să sfîrşească brusc în faţa unei cariere de piatră sau a unui jghiab pe care alunecă lemne. Deodată însă coastele devin domoale, locul pădurii îl iau livezile de pomi fructiferi şi păşunile, iar ici-colo, pe cîte un petec mic de teren, se văd semănături.

De-a lungul rîului se înşiruie trei comune. Fiecare are gospodăria colectivă. Toate sînt tinere. Ultimele două s-au înfiinţat anul trecut. Gospodăria din Olăneşti-Sat a împlinit un an în preajma zilei de 1 Mai. Cu un an în urmă avea 32 de familii. Pînă astăzi a crescut de trei ori. Din cele 153 de hectare pe care le stăpîneşte gospodăria 56 sînt ocupate de livezi de pomi fructiferi. 15 pot fi socotite teren arabil, iar restul este fîneaţă şi păşune. În celelalte gospodării colective structura terenului e asemănătoare. Cum e şi firesc, în planurile de producţie ale gospodăriilor trebuie să se ţină seama întru totul de structura terenului. Ca ramuri principale de producţie se profilează de pe acum pomicultura, creşterea oilor şi a vacilor de lapte. Gospodăria colectivă din Sărăcineşti are 255 de oi cu lapte; cea din Olăneşti-Sat — 184.

Condiţii deosebite

Deşi e colectivist numai de un an, tovarăşul Alexandru Cîrje se dovedeşte un bun preşedinte de gospodărie colectivă. Printre colectiviştii care iau parte zi de zi la muncă n-am găsit nici măcar unul care să nu-l laude. Sînt laude întemeiate. În condiţii de muncă grele şi deosebite de cele din alte părţi, preşedintele s-a descurcat bine. În Olăneşti-Sat nu-s valabile decît în mică măsură normele de organizare a muncii folosite în alte gospodării colective. Staţiunea de maşini şi tractoare încă nu poate avea aici rol de organizator al producţiei.

Faptul că nu se poate ara cu tractoarele, şi pe alocuri nici cu plugul tras de doi boi, cere din partea colectiviştilor un mare volum de muncă.

Dacă la aceasta adăugăm faptul că la Olăneşti-Sat nu se cultivă deloc griul, iar porumbul cultivat aici abia ajunge pentru un măciniş, ne dăm seama că în faţa conducerii tinerei gospodării colective s-au pus de la început probleme deosebit de grele. Pe de o parte, era nevoie de un mare volum de muncă. Pe de altă parte, oamenii cei mai api de muncă trebuiau să piardă săptămîni întregi colindînd prin satele din cîmpia Dunării să-şi procure cereale.

Ca să-i aibă pe colectivişti la muncă, gospodăria din Olăneşti-Sat trebuia să le asigure deci griul şi porumbul necesar hranei lor. Cu ce?

După suprafaţa ocupată de pomi fructiferi, pomicultura este principala lor ramură de producţie. Livezile fiind degradate nu aduc prea multe venituri.

De aceea, ei au căutat surse noi de venituri. Problema a fost adusă în faţa adunării generale a colectiviştilor. „Creştem oi şi vaci" — se entuziasmau unii. „N-avem adăposturi şi acestea nu pot fi ridicate cît ai bate din palme" — îi potoleau alţii. Pînă la urmă au hotărît să crească oi şi să cultive pe marginea rîului zarzavaturi şi căpşuni.

Îngrăşătoria de porci

Trebuia căutată încă o sursă de venituri care să asigure colectiviştilor cîştiguri mari, să-i lege de gospodărie, să-i aducă zi de zi la munca de refacere a principalei ramuri de producţie — pomicultura.

Preşedintele a propus ca gospodăria să crească şi să îngraşe porci. Propunerea lui a stîrnit mirare şi proteste în rîndurile colectiviştilor. Nu puteau înţelege cum să îngraşe porci cînd nu au porumb.

— Aproape de noi, la 3 km — le-a explicat preşedintele — sînt Băile Olăneşti. Numai cu resturile de la cantinele din staţiune vom putea îngrăşa zeci de porci. Lăturile o să ne coste ieftin, se pot transporta şi păstra uşor.

Zis şi făcut. Gospodăria a intrat în legătură cu cantina din staţiune a Ministerului Sănătăţii de la care ridică zilnic lături. Deocamdată cresc 30 de porci. Pentru îngrăşarea a 15 porci, colectiviştii au încheiat contracte cu O.R.A.C.A. Cinci porci au şi fost predaţi. Unul a cîntărit nici mai mult nici mai puţin de 200 de kg. Iniţiativa gospodăriei colective din Olăneşti-Sat este lăudabilă. Ea ridică însă unele probleme care se cer rezolvate de urgenţă. Preţul lăturilor este ridicat: 20 de bani litrul.

Preşedintele gospodăriei afirmă că acesta e preţul la care se încheie actele şi că preţul adevărat e altul. Ce se întîmplă? La facturare se trec în acte cantităţi mai mici decît cele primite de gospodărie. La ce o folosi această nepotrivire între acte şi soluţia reală e greu de înţeles. Nu există raţii fixe. Scroafele sînt supraalimentate şi din această cauză (prea grase) nu au lapte suficient şi nasc puţini purcei vii. De aceea trebuie stabilite cît mai repede raţii diferenţiate pentru porcii puşi la îngrăşat, pentru scroafele gestante cît şi pentru cele cu purcei. Stabilirea raţiilor de lături care sînt cînd prea concentrate cînd foarte diluate, şi care au o compoziţie ce diferă de la anotimp la anotimp şi chiar de la zi la zi, este o chestiune grea. Nu poate fi rezolvată decît cu ajutorul specialiştilor. Ei vor trebui să viziteze mai des gospodăria.

În afară de cantina Ministerului Sănătăţii în Olăneşti mai sînt încă trei cantine de la care gospodăria poate procura mari cantităţi de lături.

Numărul porcilor puşi la îngrăşat şi al scroafelor de prăsilă poate fi mărit de cîteva ori. Întrucît staţiunea este deschisă şi iarna, gospodăria poate creşte şi îngrăşa porci tot timpul anului.

Pentru aceasta e nevoie să se construiască noi adăposturi pentru porci. Gospodăria are din abundenţă lemn şi piatră, iar construcţia adăposturilor nu-i deloc pretenţioasă. Iată de ce ferma de porci se poate dezvolta uşor.

Încă de pe acum creşterea porcilor este cea mai rentabilă ramură de producţie a gospodăriei, care cu cheltuieli foarte mici aduce colectiviştilor venituri mari.

E regretabil că gospodăria colectivă din Sărăcineşti, care e şi ea foarte aproape de băi precum şi de Rm. Vîlcea, nu-şi însuşeşte experienţa colectiviştilor din Olăneşti-Sat. Deşi mai veche cu doi ani decît gospodăria din Olăneşti, ea încă nu şi-a creat fermă de porci, fapt ce face ca veniturile colectiviştilor să fie scăzute, iar numărul celor înscrişi — mic. Neavînd suficiente venituri pentru a ridica nivelul de trai al colectiviştilor, participarea la muncă în gospodăria din Sărăcineşti este slabă, fapt ce îngreunează refacerea livezilor de pomi şi dezvoltarea pomiculturii care trebuie să devină acolo ca şi la Olăneşti-Sat principala ramură de producţie.

M. CALIANU

Şi-au construit o magazie pentru depozitarea cerealelor

Membrii gospodăriei agricole colective „Scînteia" din comuna Bogdana, raionul Murgeni, au terminat zilele acestea construcţia unei magazii cu o capacitate de peste 20 vagoane. În această magazie colectiviştii vor depozita bogata recoltă de grîu din anul acesta.

De asemenea ei au terminat şi construcţia unui grajd unde vor fi adăpostite 30 de vite mari.

I. LENTER
corespondent

În cîteva rînduri

• Gospodăria colectivă Limanu din raionul Negru Vodă a terminat construirea a două crescătorii de păsări, a unei maternităţi de scroafe, iar acum a început construirea unui grajd de 180 capete şi a unei fîntîni.

• Datorită recoltelor bogate de grîu din acest an, colectiviştii din satul Vîrtop, raionul Negru Vodă, au mai hotărît să contracteze cu statul încă 23.000 kg. grîu, totalizînd în felul acesta 70.000 kg. cereale contractate.

• Aplicînd întocmai regulile agrotehnice, colectiviştii din Giurgeni, raionul Feteşti, au obţinut în medie o producţie de 2.000 kg grîu la ha.

Întovărăşirea se dezvoltă spre cooperativă de producţie

Cu ani în urmă, într-o seară de septembrie, 25 de familii de ţărani muncitori din Radimna semnează cu toată încrederea pentru constituirea întovărăşirii agricole „Drumul lui Lenin".

Ilie Ştefanovici, ales că preşedinte, a luat atunci cuvîntul. „Nu mă ştiţi meşter la vorbă, — spunea el — de aceea voi fi scurt. Ne-am unit 25 de familii să mergem cu toţii pe acelaşi drum, pe drumul bunăstării. Să purcedem de la început ca buni gospodari. Dacă ne punem pămîntul laolaltă, apoi eu zic ca tot laolaltă să-l muncim.

A luat cuvîntul şi Dobromir Jovanovici. Dacă-i vorba să muncim în comun, să cîntărim şi cît munceşte fiecare... Iar răsplata să fie şi după pămîntul adus şi după munca făcută!

— Tăcoie, tăcoie (aşa este, aşa este) se auzeau voci în sală. S-au frămîntat mult propunerile făcute de cei doi comunişti şi în acea seară adunarea generală a adoptat hotărîrile corespunzătoare.

Încă din primul an, aplicînd reguli agrotehnice înaintate, întovărăşiţii au obţinut la hectarul de grîu o producţie medie de 2.620 kg. şi 3.150 kg la hectarul de porumb. În acelaşi an, ţăranii muncitori cu gospodării individuale din Radimna au recoltat cu peste 1.200 kg mai puţin grîu la hectar, şi la porumb la fel.

Cum se ţine evidenţa zilelor-muncă? La sfîrşitul unei zile de muncă se pontează participarea fiecărui întovărăşit la lucru. Secretarul-casier ţine apoi într-un registru o evidenţă clară pentru fiecare cultură şi familie în parte. La recoltare se totalizează numărul zilelor-muncă făcute de fiecare familie la culturile respective, din care rezultă dacă familia respectivă a efectuat zile-muncă în plus sau în minus. După ce se reţin muncile S.M.T., sămînţa, cîte 100 kg de fiecare hectar pentru fondul de bază, se trece la repartizarea veniturilor după suprafaţă şi zile-muncă.

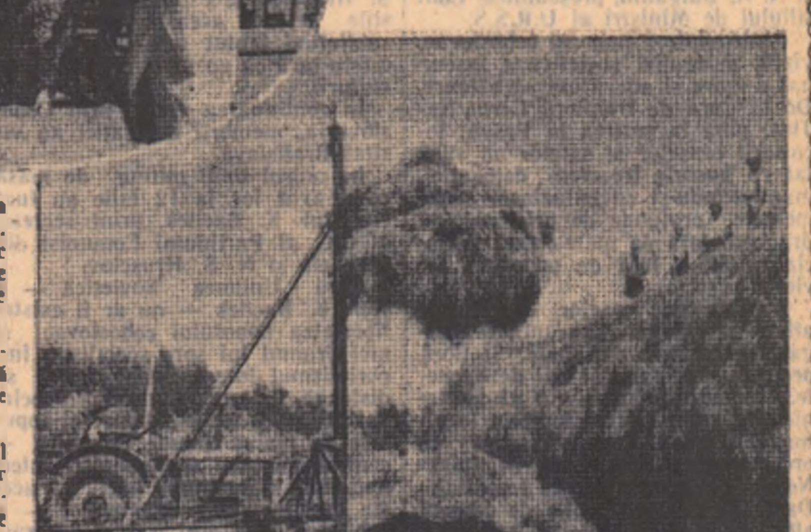
Dreapta împărţeală a stîrnit bucurie în rîndul întovărăşiţilor harnici. Întovărăşitul Boja Milencovici a avut însămînţat cu grîu în perimetrul întovărăşirii 6,29 ha. Producţia medie de grîu la hectar a fost anul trecut de 1.139 kg. Întovărăşitul Boja Milencovici trebuia să efectueze 13 zile-muncă la cultura griului. El a făcut 45 de zile-muncă. Diferenţa zilelor-muncă efectuate în plus înmulţită cu 10 kg grîu — cantitate stabilită de adunarea generală pentru valoarea unei zile-muncă efectuate în plus — se ridică la 314 kg. El a dus acasă 517 kg grîu în loc de 197 cît i s-ar fi cuvenit după suprafaţa însămînţată. Felul acesta de a munci, chibzuit şi gospodăreşte, a făcut nu numai să se îndestuleze casele întovărăşiţilor cu produse din belşug, dar şi ca întovărăşirea să se dezvolte repede, să nu ducă lipsă de braţe de muncă, ca muncile să se facă la zi. Fondul de bază se ridică în prezent la 11.800 lei.

Întovărăşiţii din Radimna au acum 2 semănători de cereale, două semănători pentru porumb, o batoză de porumb, un cîntar zecimal, unelte mici, saci, coşuri şi alte lucruri gospodăreşti. Au cumpărat 46 de oi şi au construit un saivan. Pentru obţinerea de venituri băneşti au însămînţat sfeclă de zahăr. În toamnă vor comasa viile şi livezile de pomi. Succesele au atras în întovărăşire noi familii. Întovărăşirea „Drumul lui Lenin" din Radimna numără azi 46 de familii. Viaţa membrilor întovărăşiţi devine din zi în zi mai îmbelşugată, iar întovărăşirea se transformă treptat într-o formă nouă, superioară.

EMILIA CULEA
corespondent

La staţiunea experimentală I. C. Z. Palas

Inginerii şi tehnicienii de la staţiunea experimentală I.C.Z. Palas-Constanţa se străduiesc să obţină rezultate cît mai bune în producţie, aplicînd metode înaintate de lucru.

În medalion: bonitarea berbecilor merinos se face cu multă atenţie sub directa supraveghere a inginerului Păunescu.

Clişeul de jos: Pentru clăditul şirelor de lucernă se folosesc mijloace mecanizate, economisindu-se astfel un mare volum de braţe de muncă.

Experienţa anului trecut a folosit

Anul trecut, în regiunea Constanţa, printre unităţile agricole fruntaşe la însilozări s-a numărat şi gospodăria de stat din comuna Mircea Vodă. În această unitate a fost însilozată cantitatea de 2.188 tone de porumb, cu care s-a putut asigura animalelor, pe întreaga perioadă de stabulaţie, o hrană bogată şi consistentă.

Datorită introducerii porumbului de siloz în raţia animalelor, gospodăria de stat din comuna Mircea Vodă a reuşit să sporească simţitor producţia în sectorul zootehnic. Astfel, în perioada 1 ianuarie—1 iunie, planul la laptele de vacă a fost depăşit cu 38.000 litri, la laptele de oaie cu 1.300 litri etc.

Nu la fel s-au petrecut lucrurile în gospodăria de stat din comuna Topraisar, unde posibilităţile şi efectivul de animale sînt aproape aceleaşi. Vechea conducere (director Aurel Enache) nu a dat atenţia cuvenită asigurării unor cantităţi cît mai mari de nutreţuri însilozate. Astfel, cu toate că gospodăria are un număr de cca. 250 de capete de vite mari şi peste 3.500 de capete de vite mici, au fost însilozate doar 1.586 tone — cantitate cu totul neîndestulătoare faţă de efectivul de animale. Din această cauză gospodăria a fost nevoită să cumpere o însemnată cantitate de porumb murat de la gospodăria de stat vecină, din Cobadin.

Neavînd asigurate cantităţile necesare de nutreţuri însilozate, gospodăria nu a putut hrăni în mod raţional animalele pe tot timpul iernii cu furaje variate şi consistente, fapt care a dus la scăderea productivităţii lor. Astfel, planul la producţia de lapte de vacă şi de oaie pe perioada 1 ianuarie—1 iunie nu a putut fi îndeplinit. Pe de altă parte hrănirea neraţională (mai mult cu furaje fibroase şi concentrate), cît şi producţia scăzută obţinută au făcut ca preţul de cost al laptelui să crească simţitor.

Anul acesta situaţia de la gospodăria agricolă de stat din comuna Topraisar este cu totul alta. Noua conducere (director ing. Stan Macavei) cît şi tov. ing. Doina Paici — care răspunde acum de sectorul zootehnic — au luat o serie de măsuri în scopul întăririi bazei furajere. Aşa, bunăoară, astă-primăvară suprafaţa cultivată cu porumb pentru siloz a fost mărită la 150 de ha. O deosebită atenţie s-a dat şi lucrărilor de îngrijire a culturii, executîndu-se pînă în prezent două praşile pe întreaga suprafaţă.

Pentru asigurarea spaţiului necesar cantităţilor de porumb destinate însilozării se vor pregăti din timp atît bazinele, cît şi gropile tranşee existente în gospodărie şi se vor săpa încă alte trei gropi tranşee. De asemenea, au fost luate măsuri pentru verificarea şi repararea utilajului necesar operaţiei de tocare şi însilozare, aşa încît atunci cînd porumbul va ajunge la coacerea în lapte-ceară să poată să fie imediat recoltat şi însilozat.

E. VASILIU

Adaptarea batozelor reformate pentru tocatul nutreţurilor

Un randament sporit şi o mare uşurare a muncii la însilozarea porumbului furajer se pot obţine prin folosirea batozelor de treier reformate, adaptate în acest scop. Astfel, se elimină toate organele batozei în afară de contrabătător, tobă (bătător) şi planul mic înclinat. Trebuie avut în vedere ca planului mic înclinat să i se dea o oblicitate mai accentuată faţă de poziţia iniţială. În dreptul extremităţii de jos a planului mic înclinat se montează un oblon de scînduri căruia i se lasă o deschizătură pe unde iese din batoză nutreţul tocat. Partea opusă deschizăturii este închisă cu o scîndură. Pe tobă, în locul şinelor, care se demontează (patru—şase bucăţi din cele opt)

1—masa coşarului, 2—locul coşarului, 3—contrabătător, 4—tobă, 5—planul mic înclinat, 6— scîndura din faţa tobei.

se fixează în şuruburi cîte o lamă de oţel, ascuţită la vîrf, în direcţia învîrtirii, la fel ca la şinele de tobă.

Dimensiunile acestor lame de oţel care toacă furajul sînt de 6—8 mm. grosime, 52—60 mm. lăţime, lungimea fiind în funcţie de mărimea tobei (700—1.350 mm.). Axul şi roţile din spate ale batozei se deplasează spre centru, după care batoza se secţionează (se taie) după cum se arată în figura alăturată.

Turaţia tobei în timpul lucrului este de 900—1.000 ture pe minut. La această turaţie cocenii de porumb sînt bine tocaţi.

Cunoscînd randamentul însemnat pe care îl putem obţine la însilozări prin adaptarea batozelor de treier reformate se recomandă ca fiecare maşină de acest fel din S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, etc. să fie transformată pentru tocarea nutreţurilor ce urmează să fie însilozate.

O acţiune lăsată pe planul al doilea

În raionul Vidra păşunile şi fîneţele asigură doar 60 la sută din furajele necesare hrănirii celor peste 46.000 animale mari şi mici.

Pentru a completa lipsa la furaje, organele agricole raionale au prevăzut în planul lor de măsuri în legătură cu desfăşurarea campaniei de vară să se însămînţeze anul acesta în mirişti porumb furajer pe 4.500 de ha. Acolo unde a existat preocupare s-au obţinut rezultate bune în această acţiune. Aşa, bunăoară, ţăranii muncitori din comunele Vărăşti, Valea Dracului, Bercent şi altele, urmînd sfaturile tehnicienilor agronomi au semănat după seceriş porumb furajer pe însemnate suprafeţe. Bine ar fi dacă peste tot în raion situaţia s-ar prezenta astfel. Cum însă cea mai mare parte din inginerii şi tehnicienii de la comune nu s-au interesat de această problemă, în raionul Vidra se semănase în mirişti pînă mai zilele trecute abia 835 de ha cu porumb furajer, deşi secerişul [illegible] pe mai bine de 18.000 ha, adică în procent de 96 la sută.

În comunele Brănistor (tehnician Teodor Peche), Singureni (ing. Ion Panteilmon), Călugăreni (tehnician Ana Ion), şi altele nu s-a însămînţat nici măcar un bob de porumb furajer în mirişti.

În aceeaşi situaţie se găsesc gospodăriile colective din raion, cu toate că unele din ele s-au putut convinge de foloasele pe care le pot obţine prin cultivarea porumbului furajer în mirişti. Colectiviştii din Dobreni, de exemplu, au recoltat anul trecut cîte 20.000 kg de masă verde la ha, ceea ce le-a permis să hrănească bine animalele şi să obţină între 2.500—8000 litri de lapte pe an de la fiecare vacă furajată.

Faţă de această situaţie este necesar ca organele agricole raionale şi tehnicienii de la comune să intensifice munca de îndrumare şi mobilizare a colectiviştilor, întovărăşiţilor şi ţăranilor muncitori cu gospodării individuale în scopul însămînţării cu porumb furajer a unor suprafeţe cît mai mari în mirişti.

V. CAZACU

Gospodăria agricolă de stat Vădeni a pornit pe drum bun

Gospodăria agricolă de stat Vădeni din regiunea Galaţi şi-a încheiat bilanţul anului trecut într-un mod cu totul nesatisfăcător. La producţia globală din sectorul vegetal preţul de cost planificat a fost depăşit cu peste 860.000 lei. Pierderi însemnate s-au înregistrat şi în sectorul zootehnic. La porcine, de pildă, cele 269 de scroafe au produs abia 1748 de purcei, în loc de 3626 de purcei cîţi fuseseră planificaţi. Dar şi dintre aceştia 716 au murit în primele zile după fătare. O situaţie asemănătoare a fost şi la bovine. Anul trecut, producţia de lapte a fost realizată abia în proporţie de 69 la sută, ceea ce a făcut ca preţul de cost să fie aproape dublu faţă de cel planificat. În ceea ce priveşte producţia de carne de bovine, gospodăria de stat Vădeni a fost tot deficitară cu circa 2000 kg de carne, preţul de cost al acestui produs urcînd la 32 lei.

Spre deosebire de sectoarele amintite mai sus, ferma de oi a avut unele realizări în ceea ce priveşte producţia de lapte şi de miei. Astfel, planul de lapte de oaie a fost depăşit cu 23 la sută, iar producţia de miei a sporit cu peste 2000 de capete. Totuşi, nici în acest sector nu a fost realizat preţul de cost planificat, din cauza proastei gospodăriri a furajelor şi a cheltuielilor inutile ce s-au făcut. Astfel, litrul de lapte de oaie s-a ridicat la 4,28 lei, faţă de 2,51 lei cît era planificat. Foarte mult a crescut şi preţul de cost al lînii.

Toate lipsurile semnalate mai sus, ca şi cele ce s-au manifestat în alte sectoare cum ar fi cel mecanic, cerealier etc., au contribuit la nerealizarea planului valoric al gospodăriei mai mulţi ani la rînd. În anul 1956, de pildă, planul valoric a fost realizat abia în proporţie de 41 la sută.

O analiză sumară a posibilităţilor şi condiţiilor de dezvoltare existente în gospodăria agricolă de stat Vădeni scoate în evidenţă un fapt pe care nu-l mai poate contesta nici o scuză invocată de fosta conducere a acestei unităţi. Anume, că prin folosirea judicioasă a acestor posibilităţi şi condiţii se pot realiza şi chiar depăşi sarcinile de plan. Că este aşa o dovedesc rezultatele obţinute în primele luni ale anului 1957. Organizînd temeinic munca în cadrul gospodăriei şi planificîndu-şi cu chibzuinţă cheltuielile de producţie şi de regie, noua conducere a gospodăriei de stat din Vădeni a pornit pe un drum bun. Dacă mai adăugăm la aceasta şi grija ce se acordă acum folosirii tuturor mijloacelor mecanizate existente şi regulilor agrozootehnice înaintate, precum şi celelalte măsuri ce s-au luat pentru ridicarea productivităţii muncii şi pentru sporirea producţiei în toate sectoarele, e limpede că începînd din acest an s-au pus baze solide pentru ca această gospodărie să devină în curînd o unitate rentabilă. Realizările dobîndite în primele luni ale acestui an sînt destul de edificatoare în această privinţă. Astfel, planul de producţie la lucrările agricole a fost depăşit cu 22 la sută, iar preţul de cost per hantru a fost redus de la 123,31 lei la 103,91 lei. Reduceri însemnate ale preţului de cost s-au înregistrat şi în sectorul zootehnic. Laptele de vacă costă mai puţin decît preţul de cost planificat, iar numărul de miei realizaţi peste plan a fost de peste 1100 de capete.

Repartizarea sarcinilor de plan (cu referire la preţul de cost şi la fondurile de salarii respective etc.) fiecărui brigadier şi maistru zootehnist, ca şi celelalte măsuri legate de folosirea chibzuită a mijloacelor mecanizate şi altele vor ajuta gospodăria de stat din Vădeni să devină o unitate socialistă rentabilă, care nu numai că-şi va îndeplini şi chiar depăşi producţiile planificate, dar va reuşi să le obţină şi la un preţ de cost din ce în ce mai scăzut.

M. AUNEANU
corespondent

Hotărîre înţeleaptă

Se dădea avansul. Socotelile erau făcute: 10,50 lei la ziua-muncă. Oamenii ştiau şi erau tare bucuroşi. Ce-i drept, îi cam mirase suma. Gîndul lor stătuse la vreo 6—7 lei. Dar 10,50 la ziua-muncă nu s-au aşteptat să ia. Aşa avans nu dă oricare colectivă. Nici a lor n-a fost în stare pînă azi. Şi doar sînt 5 ani de cînd au înfiinţat-o şi vreo 4 de cînd îi dezvoltă ramurile de producţie ajutătoare. Totuşi, ştie toată lumea că mai mult de 2—3 lei avans nu li s-a dat, iar la sfîrşit de an n-au depăşit 5 lei la ziua-muncă decît în 1953. Dar ăla a fost an bogat prin partea Ivăneştilor. Se răspîndise vestea despre ei şi despre colectiva lor în tot raionul Slobozia. Cine mai putuse împărţi 8,250 kg grîu, 6,500 kg porumb-boabe şi 5,50 lei la ziua muncă?

De bucate deci n-a dus nimeni lipsă. Dimpotrivă. Au avut prisos cu sutele de kilograme. Piaţa Sloboziei era doldora de grîu şi de porumb. Cumpărătorii, cea mai mare parte speculanţi, ofereau un preţ de rîs. Să dai bucatele pe te miri ce, nu-ţi convenea. Că doar munceşti pentru ele. Te vedeai silit să vii cu sacii plini acasă. N-a păţit-o Petrache Mirescu? Angajase bietul om căruţă de la un particular. Pe bani, fireşte, că stăpînul cailor avea şi el bucate cît să mănînce.

Pleacă pînă în ziuă cu nevasta şi copiii chipurile să ia îmbrăcăminte. Dar cumpărători deloc. Abia sub seară pică unul. „Cît ceri?" — îl întrebă pe Petrache. Spune omul preţul. Speculantul dă pe sfert. Petrache nu se învoieşte. Celălalt dă să plece. Ce să fi făcut? Nevestei şi copiilor putea să nu le ia îmbrăcăminte, dar căruţa trebuia plătită. A vîndut doi saci la preţul oferit de speculant şi s-a întors cu ceilalţi acasă.

Acuma însă, alta-i situaţia. Colectiviştii au bani şi peste an. Petrache, bunăoară, are 283 de zile-muncă. Le-a făcut cu cei doi fii ai lui: Olimpia şi Costel. Primeşte, vasăzică, trei mii şi ceva de lei. Muşat Dumitru şi cei trei feciori ai lui au la un loc 325 de zile-muncă. Asta face tot trei miişoare şi ceva. Dar care nu ia bani frumoşi? Costache Rusu, Sanda Petre, Constantin Mocanu — toţi. Şi toţi se bucură. Au nimerit-o bine contractînd cu statul cereale multe. Uite ce de bani le-a dat. Şi asta-i numai arvună. Mai spre toamnă, la predare, vor mai încasa şi alte sume. Cine le-ar fi dat pe încredere atîţia bani?

*

Mulţi dintre colectivişti au înţeles că-i mai avantajos să vîndă statului din capul locului prisosul lor de cereale. Preţu-i bun, îţi ia bucatele de-acasă, nu mai prăpădeşti nici timp, nici muncă — ce mai vrei. Aşa că, vorba preşedintelui Florea Vişan şi a lui Constantin Mocanu: În locul lor negustoreşte colectiva.

Gospodăria să le dea colectiviştilor atîtea cereale cîte să-şi îndestuleze casele. Pe celelalte să le vîndă statului, iar oamenilor să le dea parale după numărul de zile-muncă.

N-a fost greu pentru colectivişti să înţeleagă, mai ales acum cînd li s-au numărat hîrtiile: au să mai vîndă statului la achiziţii, peste contractările făcute, încă cîteva vagoane de porumb, de mazăre şi de orz. O hotărîre înţeleaptă.

NICOARĂ COSAŞU

Cîteva probleme privind aplicarea sistemului de salarizare îmbunătăţit la gospodăriile de stat din regiunea Stalin

Sistemul de salarizare îmbunătăţit s-a aplicat în gospodăriile agricole de stat din regiunea Stalin cu începere de la 15 aprilie 1957. Înainte de a fi aplicat, el a fost viu discutat de muncitori şi maiştri, fiind primit cu multă satisfacţie.

O dată cu prelucrarea şi aplicarea salarizării îmbunătăţite, organele administrative şi sindicale au trecut la studierea şi introducerea celor mai potrivite forme de organizare a muncii, ţinîndu-se seama şi de indicaţiile prevăzute în noul regulament. Aşa, de pildă, prin trecerea efectivă a tractoriştilor în brigăzile de producţie vegetală s-au îmbinat în mod raţional interesele generale ale gospodăriilor cu cele ale fiecărui tractorist, aceştia ştiind acum că vor fi retribuiţi şi premiaţi în funcţie de rezultatele concrete obţinute la hectar. Prin noua organizare a muncii brigăzilor de producţie vegetală s-a reuşit să se realizeze o mai bună repartizare a suprafeţelor arabile pe brigăzi. Astfel, din cele 345 de brigăzi vegetale care existau înainte în toate gospodăriile de stat ale regiunii, prin noua organizare au rămas numai 305. În acest fel au putut fi repartizaţi în munci productive 46 de şefi de brigadă de tractoare şi 39 de pontatori-alimentatori.

Trebuie să arătăm că acolo unde sistemul de salarizare îmbunătăţit s-a aplicat corect şi la timp, cîştigurile realizate de muncitori în comparaţie cu vechiul sistem sînt simţitor îmbunătăţite. Tractoristul Walter Carol de la gospodăria de stat Valea Largă a realizat în luna aprilie un cîştig de 1.202 lei. A crescut corespunzător noilor sarcini de producţie şi salarizarea maiştrilor agricoli şi zootehnici. La gospodăria de stat Hălchiu din cei 8 maiştri existenţi, 3 sînt salarizaţi cu 750 lei lunar, unul cu 875 lei, iar 4 cu cîte 1.100 lei lunar.

Pe lîngă rezultatele bune obţinute ca urmare a aplicării unei mai temeinice organizări a muncii şi a unei salarizări îmbunătăţite, în multe gospodării de stat din regiunea Stalin se manifestă însă şi lipsuri serioase. În această privinţă trebuie să subliniem faptul că majoritatea gospodăriilor din această regiune nu au respectat indicaţiile date prin ordinul nr. 2 al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii de a elabora o dată cu aplicarea salarizării îmbunătăţite şi un plan de măsuri tehnico-organizatorice prin care să se realizeze o mai bună organizare a muncii, crearea unui raport just între personalul productiv şi cel neproductiv, asigurarea unei economii la fondul de salarii prin mecanizarea intensivă a lucrărilor agricole şi în special a celor care reclamă multă forţă de muncă manuală şi, în sfîrşit, măsuri concrete pentru mica mecanizare şi uşurarea efortului fizic al muncitorilor. Majoritatea gospodăriilor de stat printre care Sercaia, Rîşnov, Valea Largă etc. au elaborat planuri care conţin generalităţi sau au copiat prevederile înscrise în minimele agrotehnice ori în contractele colective.

De asemenea, în multe părţi încadrarea mecanizatorilor nu s-a făcut de către o comisie tarifară după indicatoarele de calificare, vechimea tractoriştilor şi a mecanicilor agricoli fiind considerată doar de la data cînd lucrează în gospodărie, fără să se ţină seama de cînd practică omul această meserie (pe bază de acte).

Trebuie arătat totodată că în unele unităţi fostele echipe de deservire la animale au fost desfiinţate în mod formal, ele continuînd să funcţioneze cu un număr redus de muncitori, aşa cum este cazul la brigada de porci de la gospodăria de stat Hălchiu, unde muncitorii sînt plătiţi ca zilieri. La gospodăria de stat Stupini, unde există organizată o brigadă de tractoare după sistemul „un om şi un tractor pe 100 ha", maşinile agricole nu au fost repartizate la timp, iar pe terenul repartizat acestei brigăzi au mai lucrat înainte şi alţi tractorişti. În felul acesta nu se poate asigura executarea lucrărilor agricole la timp şi nici nu se poate stabili responsabilitatea tractoriştilor pentru lucrările efectuate.

Lipsurile semnalate mai sus ca şi altele ce mai există încă în aplicarea sistemului de salarizare îmbunătăţit trebuie să constituie obiectul unei serioase analize din partea organelor administrative şi sindicale din gospodăriile de stat din regiunea Stalin. Aceasta, pentru a se putea lua măsuri urgente ca pe viitor să se respecte regulamentul şi totodată muncitorii să poată veni cu propuneri concrete în vederea îmbunătăţirii şi definitivării lui.

ANDONE TRAIAN
Şeful secţiei de salarizare din C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură.

VIZITA PRIETENIEI

La 9 iulie, a sosit în Republica Cehoslovacă, la invitația C.C. al Partidului Comunist și guvernului Cehoslovaciei, delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Sovietice, în frunte cu N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., și N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Pentru întreg poporul cehoslovac, vizita delegației sovietice a însemnat o mare și adevărată sărbătoare. De la gara de frontieră Cerna-Na-Tise, pînă la sosirea la Praga, locuitorii orașelor și satelor au salutat cu bucurie trecerea delegației, manifestîndu-și cu entuziasm sentimentele profunde de prietenie și dragoste față de marea țară a Socialismului, față de poporul sovietic.

La ferestrele caselor din satele aflate pe parcurs erau aninate ștergare și covoare naționale. Și flori, peste tot flori, mii și mii de buchete, simbolul cel mai viu al prieteniei. In satul Horesi-Zemplin locuitorii au primit trenul în gară cu orchestra lor de cimbale. In Spiska Nova-Ves cădea o ploaie torențială. Dar nici unul din miile de oameni aflați în gară nu a plecat. Au așteptat să salute cu însuflețire delegația. In orașul Kosice, al cărui nume a intrat în istoria glorioasă a luptei Cehoslovaciei pentru libertatea și independența sa, zeci de mii de locuitori au luat parte la mitingul de salut în cinstea oaspeților, la care a luat cuvîntul N. A. Bulganin. In orașul Zilina a avut loc, de asemenea, un mare miting la care a luat cuvîntul N. S. Hrușciov.

La 10 iulie, în gara Centrală din Praga a avut loc primirea oaspeților sovietici.

In marea piață a gării, au luat cuvîntul în fața zecilor de mii de cetățeni ai orașului de aur — Praga — Antonin Zapotocky, președintele Republicii Cehoslovacia, și N. S. Hrușciov.

„Prietenia noastră reciprocă — a spus A. Zapotocky — se bazează pe devotamentul nestrămutat față de învățătura marxist-leninistă. Această prietenie nu este numai o chestiune a relațiilor dintre cele două țări, ea corespunde intereselor tuturor statelor lagărului socialist, ea contribuie prin toate forțele la unitatea, solidaritatea și coeziunea lor".

In continuare, A. Zapotocky — a subliniat că Plenara din iunie a C.C. al P.C.U.S. a arătat cît de consecvent înfăptuiesc Partidul Comunist și poporul sovietic hotărîrile Congresului al XX-lea, cît de absurde și disperate sînt toate încercările de a determina P.C.U.S. să se abată de pe calea pe care a pășit, de a-i slăbi unitatea, de a-i modifica politica leninistă.

Mulțumind pentru primirea călduroasă făcută, N. S. Hrușciov a subliniat faptul că de la pășirea pe pămîntul Cehoslovac, delegația sovietică a simțit că se află printre oamenii cei mai apropiați, printre prieteni credincioși. Vorbind despre măreața comunitate a țărilor socialiste, care provoacă furia turbată a reacțiunii imperialiste, N. S. Hrușciov a arătat că atîta timp cît întregul lagăr socialist acționează strîns unit și solidar, nu sînt primejdioase nici un fel de uneltiri ale dușmanilor socialismului, ale dușmanilor păcii.

La 11 iulie, membrii delegației sovietice au fost întîmpinați la uzina „Stalingrad" din Praga, ca niște prieteni scumpi. Fiind rugat să ia cuvîntul, tovarășul Hrușciov a vorbit muncitorilor despre noile metode de organizare și conducere a industriei în Uniunea Sovietică. A luat, de asemenea, cuvîntul și Antonin Novotny, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist Cehoslovac.

Tot la 11 iulie, delegația sovietică a vizitat cooperativa agricolă din satul Hyn. In semn de sincer respect, două membre ale cooperativei au oferit oaspeților pîine și sare. N. S. Hrușciov, A. Novotny, N. A. Bulganin și V. Siroky au vizitat apoi culturile de sfeclă, orz, cartofi, și fermele, au stat de vorbă cu zootehnistul cooperativei, cu mulgătoarele. Președintele a oferit apoi oaspeților dragi diferite daruri, între care un armăsar pur sînge „Bizon". Pe stadionul cooperativei agricole a avut loc un miting în cadrul căruia N. S. Hrușciov și-a împărtășit impresiile despre această gospodărie, subliniind faptul că Cehoslovacia este o țară cu un nivel înalt al agriculturii.

In continuarea vizitei prin Cehoslovacia, membrii delegației au vizitat Bratislava.

In cadrul unui miting de masă ce a avut loc la 12 iulie au luat cuvîntul K. Bacilek, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist din Slovacia și N. S. Hrușciov.

Fără Uniunea Sovietică — a spus K. Bacilek — nu ar fi existat libertatea poporului cehoslovac și nici drumul lui spre socialism. Imperialismul internațional caută să distrugă unitatea lagărului socialist, să rupă țările democrat-populare de marea Uniune Sovietică — centrul mișcării muncitorești internaționale și bastionul păcii. La aceste uneltiri ale dușmanilor — a subliniat vorbitorul — noi am răspuns întotdeauna unanim și ferm printr-o unitate și mai strînsă cu Uniunea Sovietică și relații mai cordiale cu ea.

Răspunzînd, N. S. Hrușciov a arătat în cuvîntarea sa că forța și invincibilitatea popoarelor din țările socialiste constă în relațiile lor bazate pe principiile egalității depline, ajutorului reciproc și colaborării multilaterale.

Vorbind despre uneltirile imperialiștilor, Hrușciov a declarat că aceștia îi înarmează pe aceiași fasciști care au distrus în Cehoslovacia, Lidice, Lelaki, Tejgart și alte orașe și sate.

Acestor uneltiri, Uniunea Sovietică le opune politica sa externă leninistă de pace care pornește de la principiul coexistenței pașnice a țărilor cu orînduiri sociale diferite. Uniunea Sovietică — a spus N. S. Hrușciov — va lupta cu perseverență pentru consolidarea păcii, pentru securitatea popoarelor. Vom demasca neîncetat pe adepții „războiului rece", pe adversarii slăbirii încordării internaționale.

Vizita delegației sovietice în Cehoslovacia, vizită a prieteniei continuă. Și peste tot, poporul Cehoslovaciei îi întîmpină pe oaspeți ca pe prieteni scumpi, ca pe adevărați frați.

A cincea expoziție agricolă anuală a Republicii Democrate Germane

Articol scris pentru ziarul „Agricultura Nouă" de

Dr. HANS ZANDER

redactor șef adjunct al ziarului „DER FREIE BAUER" *(Berlin)*

Intre 26 iunie—14 iulie 1957 s-a desfășurat în localitatea Markkleeberk din apropierea orașului Leipzig cea de-a 5-a expoziție agricolă anuală a Republicii Democrate Germane. Pe drept cuvînt se poate spune că în anul acesta expoziția agricolă a R.D. Germane a fost cu mult mai frumoasă și mai interesantă ca în anii trecuți. Cuprinzînd o suprafață de 170 de hectare și un număr de 40 hale și pavilioane, expoziția de la Leipzig-Markkleeberk a înfățișat vizitatorilor rezultatele obținute de agricultura în plină desvoltare a Republicii Democrate Germane.

Expoziția a prezentat înainte de toate rezultatele obținute în mecanizarea proceselor agricole, condiție

Vedere din sectorul mecanic al Expoziției.

de seamă pentru transformarea socialistă a agriculturii. Vizitatorii au admirat astfel numeroasele agregate expuse, agregate complexe, care, execută lucrările de semănat, de întreținere și de recoltare, la cereale, sfeclă de zahăr, cartofi. Un astfel de agregat tractat de un tractor de 15 C.P., execută toate lucrările la cultura sfeclei de zahăr de la semănat pînă la recoltare. Acest agregat necesită numai 260 ore de lucru, pentru executarea tuturor lucrărilor la un hectar cultivat cu sfeclă de zahăr. De asemenea, la un hectar cultivat cu cereale agregatele respective realizează toate lucrările de la semănat și pînă la înmagazinatul recoltei în numai 40 ore de lucru. Se știe că cultura cartofilor ocupă suprafețe însemnate din terenul arabil al patriei noastre. Noua combină pentru recoltatul cartofilor, E-372, reușește să adune, să sorteze și să așeze pe mașină într-o zi recolta de pe 2-3 hectare.

Harnicii constructori de mașini au expus la această expoziție și noua cositoare mecanică E—065, cu lățimea de lucru de 1,5 metri, capabilă să recolteze și să pregătească pentru însilozat cel puțin 1.500 kg de masă verde pe oră. Această mașină modernă se va dovedi deosebit de folositoare la recoltatul culturilor, de porumb siloz, care cuprind la noi anul acesta suprafețe cu mult mai întinse ca în trecut. Scriind despre sectorul mecanic al expoziției, trebuie să amintesc neapărat și despre noul tip de avion fabricat în R.D. Germană, avion folosit cu succes pentru răspîndirea îngrășămintelor minerale și combaterea dăunătorilor.

Toate aceste mașini moderne, despre care am scris mai sus, stau și vor sta la dispoziția tuturor țăranilor muncitori din Republica noastră, și, îndeosebi, a celor 6.000 de cooperative agricole de producție. Cele 600 de stațiuni de mașini și tractoare din R.D. Germană deservesc cooperativele de producție cît și un mare număr de țărani muncitori cu gospodării individuale în condiții deosebit de favorabile. Este semnificativ că țăranii muncitori din R.D. Germană plătesc pentru executarea unor lucrări agricole de 6 ori mai puțin decît țăranii săraci și mijlocași din Republica Federală Germană — crunt exploatați și jefuiți de către moșieri și chiaburi.

Trecînd pe la sectorul zootehnic al expoziției de la Leipzig-Markkleeberk vizitatorii au cercetat cu interes noile construcții de grajduri-model. In aceste tipuri noi de grajduri pentru taurine, porcine ori cabaline, cele mai diferite lucrări pentru furajarea animalelor, transportul bălegarului, etc. sînt executate de mașini. Te minunezi pur și simplu urmărind acțiunea acestor mașini care scutește de atîta trudă pe oamenii muncii de la sate.

Pentru prima oară, expoziția agricolă anuală ne prezintă unele rezultate minunate obținute în agricultură prin aplicarea pașnică a energiei atomice. Cu ajutorul unor izotopi radioactivi, oamenii de știință și specialiștii agricoli din R.D. Germană au obținut importante rezultate în creșterea și dezvoltarea unor noi soiuri de plante. Tot cu ajutorul acestor izotopi (particule foarte mici de materie care pot fi produse și urmărite cu ajutorul aparatelor moderne) cercetătorii științifici din Republica noastră au reușit să asigure păstrarea în bune condiții timp de ani de zile a cartofilor de sămînță.

An de an se îmbunătățesc condițiile de trai și de muncă ale țăranilor muncitori și ale muncitorilor agricoli din patria noastră. Un pavilion special din cadrul expoziției ne-a înfățișat minunate mașini și instalații care ușurează traiul țăranilor și țărăncelor noastre.

Cea de a 5-a expoziție agricolă anuală a R.D. Germane s-a încheiat cu un mare succes. Zeci și chiar sute de mii de țărani muncitori din Republica noastră, care au vizitat expoziția s-au convins încă o dată de superioritatea agriculturii socialiste. Ne bucură, de asemenea, faptul că expoziția a putut fi vizitată de un mare număr de țărani din Republica Federală Germană. Mulți dintre acești țărani au declarat că rezultatele obținute de agricultura R.D. Germane îi încurajează în lupta grea pe care o duc împotriva regimului Adenauer, împotriva exploatării și a războiului.

Notă

Despre o „convenție" cu privire la munca pe plantații

De ani și ani de zile, muncitorii de pe plantațiile din țările coloniale au cerut prin reprezentanții lor ... ca numeroasele dispoziții ... diferite convenții asupra muncii în aceste întreprinderi să fie reunite într-un singur document special. Aceasta ar fi îngăduit ca peste tot locul proprietarii plantațiilor să respecte dispozițiile privitoare la plata muncii, condiții de trai, transport etc.

O comisie a muncii de pe plantații, numită chiar de către Biroul Internațional al Muncii, s-a întrunit în mai multe rînduri în ultimii ani — la Bandung, Havana și la Geneva — în scopul examinării modalității de aplicare a normelor și regulamentelor în vigoare, pentru muncitorii de pe plantații.

In cursul ședințelor care au avut loc pentru redactarea raportului necesar Biroului Internațional al Muncii și stabilirii propunerilor necesare, au ieșit la iveală două puncte de vedere diferite: reprezentanții muncitorilor de pe plantații au cerut să se redacteze un regulament special cu privire la munca pe plantații. Reprezentanții proprietarilor însă au susținut că nu este necesar un astfel de regulament, deoarece munca pe plantații n-ar diferi cu nimic de a celorlalte categorii de muncitori. Or, nenumărate exemple arată limpede că în diferite țări coloniale trusturile care exploatează terenuri întinse cultivate cu bumbac, trestie de zahăr, orez, ceai, arbori de cacao etc. procedează după bunul lor plac în ceea ce privește retribuirea și transportul muncitorilor, silindu-i să locuiască în promiscuitate în barăci insalubre, lipsiți de cele mai elementare condiții de higienă.

E firesc deci că, în cursul celei de a 10-a ședințe plenare a Comisiei Muncii de pe plantații ce s-a ținut nu de mult, s-a adoptat cu 50 de voturi contra 24 și 14 abțineri un memorandum care cerea Consiliului de Administrație al Organizației Internaționale a Muncii să înscrie pe ordinea de zi a Conferinței Internaționale a Muncii „problema muncii pe plantații în vederea aplicării și legiferării dispozițiilor privitoare la munca în aceste întreprinderi".

In proiectul de convenție elaborat, reprezentanții proprietarilor au strecurat însă cîteva articole care ar face ca proiectul să nu aibă nici un efect asupra îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale muncitorilor de pe plantații. Astfel, art. 2 prevede că guvernele sînt autorizate să adere la această convenție — cu excepția uneia sau mai multor dispoziții — adică ele pot sau nu să respecte dispozițiile privitoare la drepturile femeilor în caz de naștere, dreptul muncitorilor de a se uni în sindicate etc.

Este sigur că muncitorii de pe plantații organizați în sindicate vor lupta cu energie, adresîndu-se direct guvernelor lor, ca un astfel de proiect să nu fie ratificat niciodată, ci să se ia în considerare adevăratele realități care cer o viață mai bună pentru ei și familiilor lor.

NEGRU pe ALB

Statele imperialiste pun la cale comploturi împotriva independenței Siriei, trîmbițînd în acest scop diferite proiecte, ca cel al „Siriei Mari" sau cel al „Semilunei fericite".

Complotiștii ce se-agită
Au să facă poate-acum
Semiluna fericită,
Dar poporul — nicidecum

In ultima vreme în multe localități din Turcia s-a scumpit prețul pîinii.

Știam că în această țară
Pîinea-i neagră și amară;
Dar de la o vreme, iată
S-a făcut și... piperată.

Nu procese verbale ci muncă concretă pe teren

Despre modul în care se desfășoară zonarea producției agricole în regiunea Craiova

Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind efectuarea lucrărilor de zonare a producției agricole constituie pentru economia țării noastre o acțiune de mare importanță. Este pentru prima oară cînd se desfășoară o lucrare de asemenea amploare menită să ducă la organizarea producției agricole pe baze științifice.

Odată terminate lucrările din prima etapă în întreaga țară au început să se desfășoare, începînd cu primele luni ale acestui an, întocmirea profilelor agro-economice ale comunelor. Ca și în alte acțiuni se constată însă ca zonarea producției agricole nu se desfășoară peste tot cu aceeași intensitate. In regiunea Craiova, bunăoară, stadiul actual al lucrărilor de zonare nu poate fi considerat nici pe departe ca satisfăcător. Pînă acum cîteva zile fuseseră executate profilele agro-economice la numai 32 de comune din cele 454 existente.

LA SEDIUL REGIUNII ACTIVITATE FORMALA

Dacă situația lucrărilor de zonare în regiunea Craiova este cea arătată mai sus, aceasta nu înseamnă că comisia de zonare nu și-a desfășurat activitatea. Din păcate însă această activitate a avut un caracter mai mult birocratic, mărginindu-se *la întocmirea unor scripte unde* într-adevăr s-a dat dovadă de mare operativitate. Să luăm, bunăoară, procesul-verbal de constituire a comisiei. El arată că în aceeași zi cu sosirea instrucțiunilor de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii comisia de zonare a și fost alcătuită. Cu acest prilej au fost desemnați președintele, secretarul, responsabilii de sectoare, s-au prelucrat și discutat instrucțiunile, s-a încheiat procesul verbal și s-a trecut la acțiune. Pînă la acest din urmă punct lucrurile au mers ca pe roate. Mai greu a fost de-aici încolo. Centrul de greutate al acțiunii nemaifiind la regiune, ci pe teren, la raioane, operativitatea a început să se resimtă. Aceasta pe de o parte din cauza unei slabe legături între comisia constituită la regiune și organele tehnice de la raioane, iar pe de alta lipsei de continuitate în munca.

LA RAIOANE TARAGANEALA

Conform instrucțiunilor primite, comisiile raionale de zonare din regiunea Craiova trebuiau să fie formate pînă la data de 1 martie a.c. Acest lucru nu a fost însă făcut decît abia în jurul datei de 20 martie. Cu mare întîrziere au fost formate și colectivele de lucru de la comune și ținute instructajele cu delegații aleși. Din pricina acestei tărăgănieli neîntemeiate, studierea condițiilor concrete la comune, în scopul întocmirii profilelor agro-economice, nu s-a mai putut executa la timpul prevăzut, ci a început abia în cursul *lunii iunie. Așa s-au petrecut* lucrurile în raioanele Gilort, Gura Jiului, Plenița și altele unde lucrările de zonare sînt mult rămase în urmă.

NU AVEM TEHNICIENI

Acesta este principalul motiv cu care cei ce răspund de buna desfășurare a lucrărilor de zonare în regiunea Craiova încearcă să scuze întîrzierea în îndeplinirea sarcinilor.

Lucrurile nu stau tocmai așa. Dacă se analizează felul în care a fost organizată acțiunea de zonare se constată într-adevăr că în cadrul acesteia a fost antrenat un număr foarte redus de ingineri și nici aceștia nu-și fac datoria. Din cei zece specialiști de la Institutul Agronomic din Craiova care au fost desemnați să lucreze în problema zonării nu participă efectiv nici unul. Aceeași situație și în ceea ce privește aportul inginerilor de la fabrica de zahăr, de la laboratorul de semințe și de la fabrica de tutun, precum și al celor 17 inspectori de la secția agricolă regională ce au misiunea să îndrume și să controleze activitatea tehnicienilor de la raioane, care răspund de zonarea producției agricole.

In legătură cu zonarea producției agricole se mai ridică și următoarele probleme: oare la întocmirea profilelor agro-economice ale comunelor trebuie să lucreze numai inginerii? Brigadierii din gospodăriile de stat și colective și țăranii muncitori fruntași care cunosc fiecare palmă de pămînt ca pe propriul lor buzunar nu pot fi de nici un ajutor în acțiunea de zonare? Ajutați de aceștia, inginerii nu-și pot oare mări randamentul? Desigur că da. Pentru aceasta însă este nevoie ca acțiunea de zonare să fie mai bine organizată și îndrumată.

Este timpul ca cei ce răspund de zonarea producției agricole în regiunea Craiova să se scuture de amorțeala care i-a cuprins și să lichideze tărăgăneala care caracterizează în prezent desfășurarea acestei importante acțiuni.

D. AMILCAR

Energie, stăruință, răbdare...

(Urmare din pag. 1)

Este meritul organelor de partid și de stat din regiunea Constanța că au știut să împletească în mod strîns activitatea pentru înființarea de noi unități agricole cooperatiste cu munca pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole existente. Aproape fiecare unitate nou creată a devenit un exemplu viu, un centru de atragere a țăranilor muncitori cu gospodării individuale pe calea agriculturii socialiste. Recoltele bogate culese de gospodăriile colective și întovărășirile agricole, veniturile primite de colectiviști și întovărășiți, faptul că multe gospodării colective din regiune au devenit milionare, toate acestea au format argumente dintre cele mai convingătoare în acțiunea desfășurată de agitatori pentru convingerea maselor de țărani muncitori.

Sarcini de nedespărțit

Experiența cooperativizării agriculturii în regiunea Constanța dovedește încă o dată cît de justă este indicația dată de partid, indicație potrivit căreia sarcinile luptei pentru dezvoltarea agriculturii și sarcinile luptei pentru transformarea socialistă a satului nu sînt două lucruri diferite, care ar putea fi separate una de alta, ci sînt două aspecte ale aceleiași probleme. Viața, realitatea au dovedit că preocuparea pentru executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole poate fi foarte bine împletită cu munca intensă pentru cooperativizarea agriculturii. Campaniile agricole nu numai că nu împiedică desfășurarea unei largi și temeinice acțiuni pentru transformarea socialistă a satului ci dimpotrivă în aceste perioade există posibilități și mai largi pentru intensificarea muncii de lămurire a țăranilor muncitori de a întemeia cooperative agricole de producție.

Tocmai datorită folosirii din plin a acestor posibilități s-a reușit ca în toiul muncilor agricole să se obțină în regiunea Constanța succese remarcabile. In raionul Fetești, de pildă, cooperativizarea agriculturii s-a încheiat spre sfîrșitul lunii martie, deci în toiul campaniei însămînțărilor de primăvară. Terminarea cooperativizării agriculturii raionului Istria a avut loc în preajma lunii iunie, adică în plină perioadă de întreținere a culturilor.

Și mai semnificativă este în această privință experiența raionului Tulcea. In luna mai a.c. numai 43 la sută din agricultura acestui raion era complet cooperativizată, pentru ca în ziua de 4 iulie procentul să ajungă la sută la sută. Lunile mai, iunie și începutul lui iulie — perioadă cînd muncile pe ogoare sînt în toi — au fost deci hotărîtoare în acțiunea de cooperativizare a agriculturii raionului. Organele de partid și de stat din acest raion au luptat cu multă însuflețire pentru îndrumarea satului pe făgașul socialismului, împletind în mod strîns grija pentru executarea lucrărilor agricole cu îndrumarea țăranilor muncitori de a se organiza în cooperative agricole de producție.

Experiența raionului Tulcea și a întregii regiuni Constanța dobîndite în această privință trebuie să constituie un îndemn pentru toate raioanele și regiunile din țara noastră, în scopul intensificării acțiunii de lămurire a țăranilor muncitori de a păși pe calea agriculturii socialiste; lunile acestea de muncă încordată pe ogoare să fie în același timp și luni de noi și importante succese pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii.

Invățămintele ce se desprind din experiența regiunii Constanța sînt pe cît de importante pe atît de actuale. Fără îndoială că studierea bogatei experiențe pe care o oferă această regiune, și mai ales însușirea și aplicarea învățămintelor ce se desprind de aici vor fi de un mai folos marii acțiuni de construire a socialismului în satele țării noastre.

V. BUDURU

Informații Pronosport

Deoarece la concursul Pronosport nr. 28 (etapa din 14 iulie) au fost anulate șase întîlniri: Lokomotiv Leipzig—Vorwärtz Berlin (anulat înaintea închiderii concursului — disputîndu-se joi), Energia Cîmpia Turzii—D.V.S.C. Debreczin (anulat deoarece echipa D.V.S.C. Debreczin și-a amînat turneul în R.P.R.), Spartak Plovdiv—T.D.N.A. Sofia, Rotation Babelsberg—Motor Karl Marx Stadt, Wismut Karl Marx Stadt—Aktivist Brieske Senftenberg și Fortschritt Weissenfels—Rotation Leipzig (disputîndu-se sîmbătă) concursul nr. 28 a rămas cu numai opt întîlniri valabile.

Conform articolului nr. 22 din regulamentul concursului de pronosticuri sportive Pronosport care precizează că: „în cazul cînd numărul întîlnirilor care au avut loc — inclusiv a întîlnirilor de rezervă — este de opt sau mai mic de opt, concursul respectiv se anulează, întregul fond de premii reportîndu-se concursului următor" *concursul Pronosport nr. 28 a fost anulat, întregul fond de premii reportîndu-se concursului nr. 29 (etapa din 21 iulie). Suma reportată este 851 466 lei.*

★

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 29, etapa din 21 iulie 1957:

I. R.P. Bulgaria A—U.R.S.S. A (pronostic la pauză).

II. R.P. Bulgaria A—U.R.S.S. A (pronostic final).

III. U.R.S.S. B—R.P. Bulgaria B (pronostic la pauză).

IV. U.R.S.S. B—R.P. Bulgaria B (pronostic final).

V. R.D. Germană (pînă la 20 ani)—R. Cehoslovacă (pînă la 20 ani).

VI. Lokomotive Leipzig — Honved Budapesta.

VII. Chemie Wolfen—Lokomotive Stendal.

VIII. Hatvani VSE — Salgotarjani Vasas (Cupa de Vară R.P.U.).

IX. Egri S.C.—Perecesi Banyasz (Cupa de Vară R.P.U.).

X. Budafoki EMTE—Szallitok (Cupa de Vară R.P.U.).

XI. Csepeli Auto—V.K.S.E. (Cupa de Vară R.P.U.).

XII. Ozdi Vasas T.K.—Bukkaljai Banyasz (Cupa de Vară R.P.U.).

MECIURI DE REZERVĂ:

A. Oroszlanyi Banyasz S.C. — Kobanyai Lombik (Cupa de Vară R.P.U.).

B. Szekesfehervari VSC—Gazgyar (Cupa de Vară R.P.U.).

Buletin Meteorologic pentru zilele de 16, 17 și 18 iulie

INSTITUTUL METEOROLOGIC CENTRAL ANUNȚĂ TIMPUL PROBABIL PENTRU URMĂTOARELE TREI ZILE:

In țară vremea va fi călduroasă cu cerul schimbător. Temporar vor cădea ploi locale sub formă de averse însoțite de descărcări electrice în Ardeal și regiunea de munte. Vîntul va sufla slab. Temperatura aerului se va menține ridicată cu excepția apusului țării unde va scădea ușor. Temperaturile minime vor oscila între 12—22 de grade, iar maximele între 27—37 de grade.

Temperatura solului va fi în creștere simțitoare, iar umezeala în scădere mai ales în stratul de la suprafață.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", ...